கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்

O-,892MMc;N-
N08

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் ஒருபிரிவாகி[illegible]

[illegible] தூது நாடகம்

இஃது,

வாலாஜாதாலுக்கா [illegible] [illegible]

முருகப்பசெட்டியார்

அவர்களா லியற்றப்பட்டு

நூவி. முனிசாமிமுதலியாரால்

[illegible]

சென்னை-[illegible]

தனலக்ஷ்மி திராக்ஷை அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1908.

REGISTERED COPYRIGHT.

MADRAS.

இதன் விலை] [அணா 5.

417
1908

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

(*)

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில்

ஒரு பிரிவாகிய

[illegible]ணன் தூது நாடகம்

விநாயகர் துதி வெண்பா.

[illegible]பர்க்கரைத் [illegible] தூது பண்பாகப்பாடுதற்கு
[illegible]டலினையுனைசாடி அடிதொழுதேன் - நீண்டமுகம்
[illegible]கைகயேத்தும் தேரோதவிக்கினனே
[illegible]வேன்முன்வருவாய்நீகூர.

விநாயகர் துதி விருத்தம்.

சீர்பெரும்வியாசர்சொன்ன செந்தமிழ்பாரதத்தில்
கார்முகில்மேனியோனைம் [illegible]லாய்தூதுபோன
பேர்பெருநாடகம் [illegible] ஈறியோன் நம்பீராமசுப்பன்
வரமளூரத்தொடியும் வித்தருள்புரிகுவீரே.

அம்மன் துதி

சங்கரிகௌரிமாரிசாமபவி யுமை துதித்தேன்
பொங்கு [illegible] தனமும்பூண்டதாயே
[illegible]களின்முகத்திறனை நியானித்தெழுத்துன்வாக்கில்
மங்கையேயமர்ந்திருப்பாய் மலரடிபோற்றிபோற்றி.

சரஸ்வதி துதி.

கஞ்சன்தன்னாவுறைந்த சாரதைபுனைத்துதித்தேன்
பஞ்சைமேல்பிருமைத்த பாரதக்கதைக்குமுன்னம்
செஞ்சொல் [illegible] திக்கவேவேண்டுமென்று
[illegible]ருவியேன் தொழுந்[illegible] [illegible]ப்பாவாணி.

விஷ்ணு துதி.

பார்முழுதுண்டபெருங்கள் பங்கயப்பாதாபோற்றி
சீர்பெருந்திருவையாற்றில் செழித்கவைத்தவனேபோற்றி
மார்கனையளித்தபெய்ய மாமலர்ப்பொருளேபோற்றி
நேர்பெரவந்தோரும் நெடுமாலேபோற்றிபோற்றி.

சிவஸ்துதி.

கிரிபைபோதுருவெடுத்து கேயூரமுடன்தரித்து
அரியயன்காணுமின்ற ஆதியேசுத்தநேசா
செரியத்தெய்வின் [illegible] நெஞ்சினில்வைத்தேனும்மை
கரிபுரித்த[illegible] கதைய[illegible]த்துன்வீ[illegible]ஏ.

[illegible]க்கம்.

சபையினிலுயர்சீர்பெற்ற [illegible]யோர்யாவருக்கும்
அவையமெனப்பேனக்கார்க்கும் அரும்பெரியோர்தங்கட்கு
தபசெரியுணர்ந்தோர்கட்கும் [illegible]ருகுரப்புல்வோர்கட்கும்
உபயபதங்கள்தேடி யுகத்துப்போற்றினேனே.

ஆக்கியோன்-சிறப்பு.

சீர்பெருந்தலம்சகலமும் [illegible] வைசியர்குலத்தில்
நேர்பெறவந்துதித்த [illegible]சேயன்தான்
பாரதமுன்[illegible] தூது பண்பாகப்பாடிதற்கு
தார்புகழ்சபை[illegible]ளோர் தாளினைபோற்றினேனே.

போற்றி: தரு, ரூபகம்.

ஸ்ரீதேவதேவனே நமோநமோ
தேவனேஅந்தநேனே நமோநமோ
ஆவலாகத்தேடியும் அடியைப்போற்றினேன்
சேவகக்கொடியோனையளித்த சிவனைப்போற்றிநேன்
தேவாவர்தேவனே கந்தரேபனே
நீவாவா.

கஞ்சனுமையேதேடிகாண கழுவிதாருமே
பஞ்சாக்ஷாமூர்த்தியேவினை பாதகாருமே
இப்போதுவாருமே-தேவா. (நீவாவா)

அண்டம் பிடியோங்கிவளர்ந்த ஆரூபனே
சண்டனையுதைத்தாண்டவியங்கள் சாகிவமே
ஓம்பதாயித்தமே-தேவா (சீவாவா)
கரிமையபுபரியாய்த்தக்கிறைற நாதாவேதமே
சிரியன்முருகன்தனக்குமதா சேவைதாருமே
சபைமேவுவாருமே-தேவா (சீவாவா)

கணேசர்வருகிற விருத்தம்.

சொல்லுந்தமிழ்க்கைவாழும் அத்தாயிசதீன்ற
ஆலயின் அடியில்மேவும் ஐங்கரவெழுந்திருந்து
நல்லுமுதந்தித்தந்திய மங்களகரதாக
சாலையின்கொடுமின்மிக்க கணபதியிதோவந்தார்.

அகோ செப்படியென்றால் ... மகா ... னிவரியற்றிய பாரதக்கதையில் கிருஷ்ணமூர்த்தி தூது சென்ற கதையை அடியேன் நாடகமாய்ப் பாடிவருவதால் அதற்காக விக்கினேஸ்வரர் முன்னதாய்வருகிறெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது.

விநாயகர் சொல் தரு ரூபகம்

கணபதியிதோவந்தார் தொந்தி
கணபதியிதோவந்தார்.

கட்டியக்காரன் சொல் விருத்தம்.

பாண்டவர்வருகுந் ... பார்மிசைச்சொன்னேன்சொன்னேன்
காண்டிபர்வந்தாரெங்கள் கலியெலாம்திருப்சொன்னேன்
வேண்டியக்கதையைநீங்கள் விருப்பமாய்கேளும்சொன்னேன்
மூண்டகமணிந்தோர்பாதம் மேன்மையாய்பணிந்துசொன்னேன்.

பொது விருத்தம்.

பனிரெண்டுவருஷமாக பார்வனம்சென்றுமீண்டு
தனியாய்விராடதேசம் தங்கியேயிருந்தபின்பு
இனியதோருபலாயத்தில் யிருந்துமேகாலந்தள்ளி
கனிவாகநாட்டைக்கேழ்க்க காதலாய்வருகின்றாரே.

பாண்டவர் சொல் தரு திருபிடை

ராஜாதியட்டேண்டு ராஜன்புதல்வரைவர்
ராஜர்கள் கொலுவிருக்கிறார்.
பாண்டுப்புதல்வரைவர் கொலுவிருக்கிறார்

பாசாங்கியதேவர் நேசமாய்த்துதித்தாட
காசகப்பமங்கொண்டு தேசமன்னவர்கட்கூட (ராஜ)

மகுடபாடி முன்னேற்று பாண்டவர்க்கரசு
இடம்செய்தோரைப்பார்த்து வேந்தன் ... செய்யக் (ராஜ)
மார்சநாட்டிற்சென்று மன்னர் நீதியின்று
வைநதநாட்டைக்கேட்க்க வந்தாரகேட்க்க. (ராஜ)
அட்சயபாத்திரம் அடவியிற்பெற்றவர்.
இட்சயம்பெயர்பேர்தாம் தீங்கரமுற்றவர். (ராஜ)
காளிக்குருமன்சொன்ன கருத்தின்படிநடத்த
வாரும்தன்மபிமனின்றும் வலுமையாகப்பிடித்து. (ராஜ)
துன்னகபிமபமே காக்கும்தலைகைவாரும்
அலங்கியகத்தால் தேவரைப்போற்றி. (ராஜ)

பேரற்றி விருத்தம்.

மதிதலம்தனைசகித்த மாயன்பாதம் போற்றிப்போற்றி
வெருதகள்வாரமங்கார ... போற்றி போற்றி
கனமட்டேய ... தனிவடிக்கன்போற்றி
கருணமாய்தலங்கைவா ... மினை ... போற்றி.

திரௌபதை வருகிற பொதுவிருத்தம்.

கோயிலமொழியாள் திவ்ய கோலதபாருசலியாருக்கும்
வேகமாயெழுந்திருந்து விதவிதப்பணிகள்பூண்டு
மேகம்போலனகபாரம் மேன்மையாய்முடிக்கவேண்டி
தோகையும்கொதுவைநாடி துரோபதைதான்வந்தாளே.

கணபதிகுணபதி பாரிடத்தணைபதி
கனகதி ... (கணபதிவந்தார்)

சண்டிப்பிரசாதி தன்விசேஷதி
சகலபோதமும் வெல்லும்சவ்வாதி
கண்டுதோதடை வேகமாய்நீதி
கருணையாகவே அவளைக்கோர்தி

சற்றன்பின முத்திக்கரும் சுற்றின்குண வெற்றிப்பெரும். (கணபதி)

சதுர்புஜமதனைக்க முகத்தில்
தந்தமும்பிடித்திடவே விலகை
அறிவிதப்பவனி மார்பிலிலங்க
அரையில்மின்மினி தோகைதழுதுக்க

அய்யன் அம்பிக்கையன்
மெய்யன் சபையில்தயன். (கணபதி)

நீனதத்வாரத்தைகொடுக்கு மெய்யன்
நயன்தலங்கைவாழ் வாசகனேசன்
தத்துவமுங்கார்க்கும் நேயன்
பாய்முருகனே ஆதரிக்குமீசன்

அடிபேகதிதொழு தேன்முடிநெடுமால்
விடமுருவாய் மருகனபதி. (கணபதி)

கட்டியக்காரன் வருகிற விருத்தம்.

தலைமினிக்கோணபாகை தானதரித்துநல்ல
பலபலவிருதும்பூண்டு பட்டாவும் பதக்கம்மாட்டி
நிலைபெரும்தர்மபுத்ரர் செங்கொலுக்கொர்கவல்லோன
கலைதன்பாதம்போற்றிநல்ல கட்டியக்காரன்வந்தான்.

வசனம்.

அதோ தெப்படி யென்றால் பாண்டவர் பதிரெண்டு வருஷம் வனவாசம் சென்று ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசம் தலைத்து உபவாசி யிருந்தவர்கள் தங்களுடைய நாட்டைக்கேட்க வருவதால் அவர்க ளிட அறிவிப்பு சேர்வைக்காரன் வருகிற விதங்காண்க.

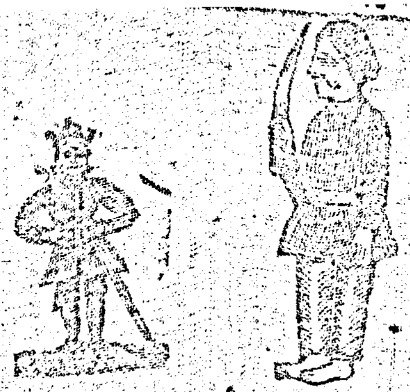

கட்டியக்காரன் சொல்-தரு ஆதிதாளம்.

கெட்டிகெட்டியக் — காரனும்வந்தான்
தர்மர்வாசலைக் — காக்கும். (கெட்)

கெட்டிகெட்டியக் — காரன்வந்தான்
சட்டமாய்கொலு — இட்டமாய்செய்திட
மட்டிலாப்புகழ் — பாண்டவரிடம்
கட்டளைப்படி — யெட்டுதிசையிலும். (கெட்)

தலையில்கோணப் — பாகையைமாட்டி
கையினில் — வெள்ளித்தடியும்-கத்தியும்
பிட்டிலியா — யங்கியும்
தாளில்கச்சையும் — சேர்மையாகவே
சீர்மை — போங்கிட (கெட்)

காடுசென்றவர் — வருகிறாரென்று
உலகோர்க — ளரியவே
காளமேளசின்னங்கள — ஆர்ப்பிடவே-யிந்த
நாடுகாரும் — வீதிமூதிலும்
நாட்டியேகொடி — கட்டிவேவரும். (கெட்)

தழைத்துப்பெருகிய — தலங்கைசகரினில்வாழ்
அந்தரியர்பாதம் — சரணமென்றடிபோற்றியே
முருகன்பித்தக்கதையை — யிழந்தநூல்சரில்-
பொருக்கிப்பாடிநான் — சுருக்கமாயதை
பெருக்கம — செய்திடும். (கெட்)

துரோபதை சொல்-தரு ஆதிதாளம்.

சந்திரகுலத்துதித்த — சுந்திரஜவர்கள்பாரி
செந்திருதுரோபதையும் — வந்தாள்-சபையைநாடி-
செந்திருதுரோபதையும் வந்தாள்.
இந்திரன்இந்திராணிமெச்சும் — மந்தகாசனிருஞ்சனி
விந்தையாய்ஜவரைத்தேட — வந்தாளேசபையைநாடி. (சந்தி)
உலகிலிவளுக்கிணை — ஒருவரைசொல்லப்போமோ
உத்தமியிவளல்லாமல் — மற்றொருத்தர்தகுமோ
அலைகடல்போல்திரண்ட — அளகத்தையுடையவள்
அர்ச்சுனன்பாணத்தை — அடித்தநாரத்தினவள். (முடிந்த)

அன்னமும்நடைவகின் — ஒண்ணியேபோடுமே
பின்னவளிவளிட — செயலைதக்கோருமே
மன்னவகிவளிட — மகிமையைப்பாருமே
பன்னியேதால்களும் — உண்ணியேதேடுமே
பாருலகோர்களும் — சீர்பெறவேதொழும்
கார்முகில்மேனியோர் — சேர்பதம்போற்றிடும்
காதலிலங்கித — ரூபசவுந்தரி
சேகையணந்த — விநோதஅலங்கரி
ஆதியிலவதரித் — தழகியபெண்ரதி
சாதியதான — மனோரதபெண்கிளி
அதித்துயெவர்களும் — மதித்துயிவளிட
அணையடியேதரி — பிணையிவள்கோமதி
செப்பிடுமற்புத — கற்பெறும்கற்பகம்
ஆழும்தலங்கையில் — வாழும்சுந்தரேச
தேவனேயென்றுதேடி — ஆவலாய்நின்றபாடி. (சந்திர)

பீமன் சொல் விருத்தம்.

எங்களையிதுவரைக்கும் யிடரிலாகாத்தகோலே
சங்கரகுளிறலே சகலகாரியமும்வென்றீர்
பொங்கமாயினிநடக்கும் புகழானவேலைக்காக
மங்களகரமாய்செய்யும் மன்னவாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் அண்ணாவே யிதுவரையிலும் யெங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல் காத்துரக்ஷித்தீர் யினிநடக்கவேண்டிய வேலைகட்கு யோசனை செய்யும் அண்ணாவே.

அர்ச்சுனன் சொல் விருத்தம்.

உடன்பிறந்தவரைக்கும் உயிர்த்துரோகக்காரா
கடலோசைபோலேயோற்ற கடவுளே அடியேன் சொல்வேன்
அடவர்களுக்கெல்லாம் அரசாய்நீ இருந்திருக்க
படைப்போன்றபெருமையோர்க்க மன்னரேசெய்வாய்போற்றி

அர்ச்சுனன் சொல்-தரு அடதாளம்.

வகையாதவில்லை	வனைத்துமாலேவிட்ட	தேவியை
அவைக்குழையச்செய்த	அபிமானம்செய்தாரே	அண்ணாவே
கபடமோசம்செய்து	காதலாய்நாதாடி	அண்ணாவே
அபசோடாக்கினம்	அடவன்மோட்டினரே	அண்ணாவே
அண்டரைபாவித்தால்	கண்டித்துவென்விட	அண்ணாவே
கொண்டப்பகைவைநீர	அண்டவர்தமைசெய்யும்	அண்ணாவே
கேவினம்செய்திட்ட	ஏழ்மைகர்ணனை	அண்ணாவே
நாளேசமர்க்களத்தில்	நான்கொல்லவேணுமே	அண்ணாவே
பதினோரு அக்ரோணி	படைமன்னர்யாவரையும்	அண்ணாவே
அதிபரேயென்கையால்	அதேகதியாக்குவேன்	அண்ணாவே
அண்ணாபீமசேனர்	அவர்செய்தசபதமும்	அண்ணாவே
கண்ணான தம்பிமார்	கருத்தைத்தீரவேற்றும்	அண்ணாவே
வெப்போதம்ரக்ஷித்த	வெற்றிலான ஆண்டவரே	அண்ணாவே
கைப்பொருளாயிருக்க	கலங்குவதேனிப்போ	அண்ணாவே
அதிபெரும்தலங்கையாழ்	சக்கிசனைப்பலிவோம்	அண்ணாவே
அதிபரேநமக்கினி	பாலோசனையேனையா	அண்ணாவே

அர்ச்சுனராஜன் சொல்-வசனம்.

கேளும் அண்ணாவே நாம்இனி சும்மாயிருக்கலாகாது நீர்பட்டாபிஷேகம் பெறவும் நாங்கள் ஊழியம் செய்யவும் எங்களுடைய சபதம் முடிக்கவும் யோசனைசெய்யும் அண்ணாவே.

நகுலராஜன் சொல்-விருத்தம்.

தந்தையும்தாயுமாகி தயவுசெய்காத்தகோவே
சந்தமலர்கணைகள் காய்களிசாருமுன்பு
அந்தரமாகிநாமும் அக்கினிமேவுமோகோமே
மைந்தன்மேல்இருவைசெய்து மகிழ்வுடன்செய்வாய்போற்றி.

நகுலராஜன் சொல் தரு அடதாளம்.

இன்னம்சும்மாயிருந்தா லெப்படிமுடிக்கலாம்	அண்ணாவே
மன்னரறியமுன்பு சொன்னசபதமுடிக்க	அண்ணாவே
சபையில்துகிலுரிந்த சண்டாளப்பாவியை	அண்ணாவே
அபயம்அபயமென அலறக்கொல்லுவதெப்போ	அண்ணாவே
மயிரைப்பிடித்திழுத்த மாபாவிகர்ணனை	அண்ணாவே
கையால்குடல்பிடுங்கி காட்டுவதென்றைக்கோ	அண்ணாவே
தீண்டாதஅக்கினியை தீண்டிசபையில்விட்டால்	அண்ணாவே
சண்டாளதுச்சாதனை சதையக்கொல்லுவதெப்போ	அண்ணாவே
மன்னர்தேவரறிய சொன்னசபதமுடிக்க	அண்ணாவே
இன்னம்சும்மாயிருந்தால் வெகுயேதுயென்மனம்	அண்ணாவே
தர்மமேயென்று தயங்கியிருக்கின்றீர்	அண்ணாவே
தம்பிமார்க்குடனே தண்டிக்கவேணுமே	அண்ணாவே
உந்தன்முன்கூறின உரைதவராமலே	அண்ணாவே
யெந்தவிதமாகிலும் யெண்ணத்தீர்வைவேணும்.	அண்ணாவே.

சகாதேவர்சொல் விருத்தம்.

என்னையோ பிறவரைக்கும் யெழில்காக்கா அண்ணா
மன்னரே புகழ்திவ்ய மலர்ப்பதம்போற்றிசெய்வேன்
கன்னலைவிட்டுவேம்பு கனியினைபுசித்துவாழ்ந்தோம்
இன்னமும்பொசித்திடாமல் யெங்களைகாப்பாய்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் அண்ணாவே அடியேனுடைய சொல்லுவதை மன்னிக்கவும் அது என்னவென்றால் கரும்பைபுசித்து வேம்புகனியினைபுசித்துவந்தோம் ஆகையால் இன்னம் அடிசெய்யாமல் எங்களைக்காக்கவேண்டும் அண்ணாவே.

திரௌபதைசொல் விருத்தம்.

மன்னரே தர்மபுத்திர மகிழ்குருவேபோற்றிபோற்றி
சின்னவருமதாதம் சேவடிபிகேபோற்றி
பன்னியநூலுணர்ந்த பராக்கிரமபொருளேபோற்றி
அன்னவன்விரித்தகூந்தல் அவிழ்ந்தன்செய்வேன்போற்றி.

திரௌபதைசொல்தரு சிந்து.

நாதாநானென்னசெய்வேன் — யெனதுபிராண
நாதாநானென்னசெய்வேன்.
வாதைப்படுகிறேனே மனதுகொதிக்கிறதேபோதனே (நாதா)

தாசக்கிராமடைந்து மன்னவரிடம்நிறுத்தித்து
பாரசமெல்லீன ஆராய்வினும்செய்யாவாயோ (நாதா)
பாக்குணர்போனிவெல்லாம் புருதிபட்டென்கூந்தலையுமையோ
அஞ்சாமூடித்தவெக்கே தகையாருமே (நாதா)
நீதிதனியனென்னே சபையில்சொன்னவாயில்
புரூலெசித்தவிரசாக்சமத்தில் ஆவியுமிழநெப்போ (நாதா)
மங்கைபுங்கான்றாசே சுந்தரிரே
மாவூரதமன்னவரேரிப்போது பெங்கன்முதைதிருமே (நாதா)

துரோபதைசொல் வசனம்.

கேளும்மன்னவரே நான்யெத்தனேநாளைக்கு யென்கூந்தலை விரித்திருப்பேன் மேலும் நான்சொன்ன சபதம் எப்போதுமுடிப்பேன் ஆகையால் என்கோரிக்கை நிறைவேறச்செய்யும் மன்னவரே.

தர்மராஜன்சொல் விருத்தம்.

தம்பிமார்களேகேளீர்நாமும் தவிப்படைந்தியல்ல
அம்பருங்கோனே ஆதிமால்பாதம்தேடி
சங்ரமாய்பூசைசெய்தால் திரெளபதிக்கு நேரமாகில்
வெம்பியமனதைக்காக்க வேறுநாதருமவருகுவாரே.

வசனம்.

கேளும் தம்பிமார்களே! பெண்ணே! துரோபதே! நீங்கள் விசனப்படவேண்டாம் நமக்கு ஒருகுறையும் வரமாட்டாது ஆகையால் நம்மைரக்ஷிக்கும்படியாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியை துதிசெய்குவோம் வாரும்தம்பிமார்களே.

பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணபகவானை

துதிக்கும் அட்டதாளம்.

இதுநல்லசமையம் வருணத்திற்கு
இதுநல்லசமையம் கோவிந்தாகோவிந்தா
இதுநல்லசமையம்.

மதுருதனகோவிந்தா மங்களகுணமேதா
பதுமமலர்பொற்பாதா பரானந்தவிநோதா (இது)
வைகுந்தத்தில்வாழ்ந்தோனே வாரணத்தைகாத்தோனே
தேவகிபெற்றெடுத்த ஆனந்தமயர்தீர்த்தோனே (இது)

வசுதேவன்தன்னிடம் வந்தவதரித்தோனே
பசுகுலங்களைமேய்க்க பூலோகம்பிறந்தோனே (இது)
கூவும்போதெப்போதும் குறைதீர்த்தவிநோதனே
நாவுதமோனிதன் நான்பணிந்தேனிப்போதே (இது)
பெருமையாய்வாழ்ந்திடும் புகழாம்தலங்கைவாழும்
வருமைதீர்க்கும்சுந்தரேசர் வரவேணும்துதித்திட்டோம் (இது)

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணசுவாமியை துதித்தமாத்திரத்தில் சுவாமியானவர் துவாரகையைவிட்டு பாண்டவர்களிடம் வருகிறவிதங்காண்க.

கிருஷ்ணபகவான்சொல் விருத்தம்.

வசுதேவதேவகி வந்துமேகெற்பந்தன்னில்
சிசுபோலவேவந்து தானுமேயுற்பவித்து
பசிவேளையசோதையின்பால் பாலதும்சுரக்கவைத்து
நசுக்கியேபாலுமுண்ட நாதனுமிதோவந்தேனே.

வசனம்.

ஆ! ஹா! விருந்தபிள்ளாய்மாதவா நான்தேவகிதேவியிடத்திலே உற்பவித்து அவளுடையபால்தயிர் வெண்ணெகளை பொசித்து பன்னீராயிரம் கோபிகளையும்சேர்ந்து வாழ்ந்தேனடா மாதவா,

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்.

சுவாமி அப்படிமொத்தமாய்சொன்னால் எனக்குதெரியவாராது ஆகையால் விபரமாய்சொல்லவேணும் சுவாமி கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் அகவல்.

ஆயர்பாடியினில் அவதரித்தோங்கி
ஆகுலம்தன்னைநால் அன்பாகமேய்த்து
அருமைக்கோபிக ளானபன்னீராயிரம்
பேர்களையாண்டுமே அவர்கள்வீட்டில்
கொமரப்பால்தயிர் வெண்ணெயைபொசித்து
நீங்காமலவரிடம் நானுமேயின்று
தீமையைத்தனமுடைய பூதகியாளை
நிமிஷத்திலவளுயிர்வாங்கியேவிட்டு
வாயினால்வேணு நாதத்தையூதி

வண்ணமாமேருக்காவிரிங்கள் முடியிலேறி.
வானவர்துதிக்க வாழுமேயவர்களை
வாருடன்கருங்கடல்போகவேவிடுத்தோன்
மாயமாய்வந்த சகடாசுரனைவதைத்து
மாமனெனப்படுந்தோர் கம்சனையிறுத்து
பாணிலம்துதிக்க மர்த்தனம்செய்து
மகிமைசேர்கோவர்த்தன கிரிதனையெடுத்து
மட்டிலாக்கல்மாரி மகாமுகிலைத்தடுத்து
மகிழ்பொருள்கற்றுத் தாரைக்காத்து
பொற்றொடைப்பூசைகள் புகழாகவடத்தியே
கோபிகைகோபாலர்களை பிரியமாய்ச்சேர்த்து
விஷ்டமாக அஷ்ட பாரிகளையும்
சேர்த்திருந்துமே வாழ்க்குநாளின்பு
திட்டமாய்த்துவாரகை தன்னிலேயாளும்
செழிக்கவேவாழ்க்தேன்மாதவா கேளும்.

கிருஷ்ணபகவான் சொல் தரு.

ராகா யெக்கே மாதவா லக்ஷ்மி
ஒப்பாரியெத்தே மாதவா.

மாதவா முதல்வனே	வேதனைசெய்குறான்
காதலியென்னிட	வன்னிலேகாட்டடா. (மாதா)

அஷ்டபாரிகளினில்	அதிகசுகங்கொடுத்த
விஷ்டமானருக்கு	வேளியில்பிறந்தேனா. (மாதா)
உபாதிசமாதி	அதிவிதகெணியும்
அபினதசாமதை	விதவிதமாகச்செய்யும் (மாதா)
சததளம்பெருகிய	தலங்கைநகரில்வாழும்
அதியர்சந்தீசனை	ஆசையுடன்பணியும். (மாதா)

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்.

சுவாமி லோகநாட்டியரே தங்களுடைய விஸ்தாரமெல்லாம் தெரிகிறேன் யிப்பொழுது தாங்கள் இவ்விடம் வந்தகாரியம் யின்னதென்று அறிவிப்பீர் சுவாமி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-வசனம்.

அடா ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும் மாதவா.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் அகவல்.

பார்புகழ்பாசர் பாவைமேலன்பாய்
சீர்பெரும்சந்திரகோத்திரை சேர்ந்தாரப்போது
அந்தஅருளைதன் அன்புடன்வயற்றில்
ஒப்பாருமில்ல உயர்முனிபெற்றார்
அம்முனிவியாசர் அரசனையேநோக்கி
செம்மையாய்தபசு செய்தார்பின்பு
அஸ்திநாபுரியாள் அரசனையளித்து
பஞ்சமாய்இவர் பாரளவந்தார்
அதிலொருமையினால் இவரைதுரியன்
சதிசெய்யவேண்டி சகுனியின்ரோசனையால்
பகடைகளாடி பாரதனைபறித்து
ஜெகம்புகழ்ந்தோபதைசேலையையுரிந்தான்
அதுகண்டுபீமன் ஆக்ரமங்கொண்டு
கொலைத்தினைதனில் கொக்கரித்தெடுத்தான்
அப்போதுதர்மர் அவசரப்படாதே
எப்போதுமக்கு யேற்பாரென்று
அவ்வுரைப்படியே அடங்கியேயின்று
தேர்மன்துரியன் படைகளைவரை
பூமிதேவிகேடம் பார்வனம்சென்று
தனியாராயோராண்டு தங்கியேவந்தீல்

தாயாதிப்பக்ஷம் தருகுரோமென்றுன்
நேயமாய்கேட்டவர் கெடுக்தூலச்சென்று
வனவாசம்நீங்கி வந்தார்களிவர்
கனவான்கள்தன்னைக்காண கருத்துடனிருக்கிறேன்.

கிருஷ்ணசுவாமி சொல் வசனம்.

ஆ! ஆ! வாரும் பிள்ளாய் மாதவா நாம்பாண்டவரிடம் போவோம் வாரும் பிள்ளாய் மாதவா.

கிருஷ்ணசுவாமி சொல் தரு ஆதிதாளம்.

சுந்திரகோபாலரும்வந்தார் துவாரகையைவிட்டு
சுந்திரகோபாலரும் வந்தார்.

செந்திருவைப்புணரும் — தந்திரயிந்திரஜாலர்
பைங்கொடிக்குந்தியர்பெற்ற — மைந்தர்களைத்தேடி. (சுந்தி)
சங்குசக்ரகோதண்டம் — செங்கரமதில்தொடுத்து
பொங்கமாய்முத்தாரமார்பில் — சிங்கிதமுடன்தரித்து. (சுந்தி)
சதுர்புஜமும்துலங்க — யோதுலர்குலம்விளங்க
மதுசூதனன்பாண்டவர் — மனமகிழ்ந்துபுளகிக்க. (சுந்தி)
அண்டபுவனமெல்லாம் — உண்டுமிழ்ந்தார்
தொண்டர்களைரக்ஷிக்க — பிரசன்னமாகவிரைந்தோர். (சுந்தி)
அஷ்டபாரிகளுடன் — யிஷ்டமுடனேகூடி
சுவஷ்டமாம்தலங்கைவாழும் — சுந்தரேசர்தன்னைநாடி. (சுந்தி)

பொது வசனம்.

கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு பாண்டவாள் தோத்திரம் செய்கிறார்கள்.

தருமர் சொல் தரு ரூபகம்.

சருணம்கோபாலா தாங்காரும் கோபாலா-தேவா
சருணம் கோபாலா.

அருணகிரணமானபோது — அன்பரைக்காத்திடமாதவிதேதா
தாரணமான அடியார் — தங்களைபொருட்டாய்
தேவனேயெண்ணினீர் — ஆவலாய்வந்தீரே. (சர)
அண்டரெண்டமும் — உண்டானபுவனமும்-தேவா
உண்டுமிழ்ந்த — பிரசண்டமூர்த்தண்டனே
தொண்டரைரக்ஷிக்கும் — தேவாதிதேவனே. (சர)
பாஞ்சாலன்பெற்றகுலத்தில்வந்த — பாவையவள்புலம்புதேவா
ஐவர்க்குமேகூடி — உடம்புமிருந்தபோது
வாஞ்சையாய்வந்து — வஸ்திரமீந்தவா (சருண)

வாரிபடைத்தவா — வந்தாக்கறைவென்றவா-தேவா
சேரிகவர்கண்முன் — சேரினில்நின்றவா
நாரிபாகன்சுந்தரேசர் — சுதந்தவா (சருண)
மாதமிழ்புனைந்தவா — பாடிடையேய்த்தவா-தேவா
கருணையாகவே — முருகன்படி செய்
பெருமையாக்கினீர் — சருணந்தாருமே (சருண)

தர்மராஜன் சொல் விருத்தம்.

உலகினையளந்தபெம்மான் உயிர்க்குயிரானமாதே
பலவிதமாகவெதிர்த்து படைதனைப்பகைப்பட்டோம்
இனியெம்மெதிர்க்கு நேரிமா தாங்கி
கலவரம்கொண்டுமையை கர்த்தனேவந்தருளாயே.

துரோபதை சொல் விருத்தம்.

அன்றுகௌரவர்கள்முன்பு அருவனம்பெருமேபோது
பண்டுவர்களபயநீதான் பார்த்தபெதனேயென்று
என்றுமன்றுகள்செய்த பெயதிக்கப்புகழ்க்கச்செய்து
மன்னராம்பாண்டவர்க்கு முன்னவர்செய்யும்சுவாமி.

துரோபதை சொல் தரு அடதாளம்.

அச்சுதாகோவிந்தா — ஆதிதேவா
அடியார்க்கருளையா — ஐயாகோவிந்தா
அடியாரைக்காருமையா.

சோதிகடவெரிபெ அவாரணைவாசனே
சித்தம்வைத்தாருனையே ஓம்கோவிந்தா
சித்தம்வைத்தாருனையே.
கரியானது அரியேயென்றுகூவ
காற்றுமேஅன்றளிகே ஓம்கோவிந்தா
காற்றுமேஅன்றளிகே.
வெரியவைப்போவாவ வேழக்குலக்குராங்கள்
விளையாய்நின்றுமே ஓம்கோவிந்தா
விளையாய்நின்றுமே.
பாவையாமுன்பு பாஞ்சாலன்சபையிலன்
பார்த்தனிக்காணுமலே ஓம்கோவிந்தா
பார்த்தனிக்காணுமலே.
முறையோமுறையோவென்று முறையிடும்போதிப்போ
முன்வாசல்செய்தாயே ஓம்கோவிந்தா
முன்வாசல்செய்தாயே.
சபையில்தமிழ்ந்த சண்டாளபாவிமுன
அபிமானம்காத்தாயே ஓம்கோவிந்தா
அபிமானம்காத்தாயே.
அபயமென்றிப்போது ஐவருமிழந்தமாய்
அலைந்துகான்வாடுறோமே ஓம்கோவிந்தா
அலைந்துகான்வாடுறோமே.
குடிகெடன்சண்டாளன் குலையக்கொலைசெய்தென
கூந்தலைத்தொட்டானே அருப்போகி
கூந்தலைத்தொட்டானே.
பர்பாவியெங்களை பாவனைக்குறிவோட்டி
பதாதியாகச்செய்தானே ஓம்கோவிந்தா
பதாதியாகச்செய்தானே.
பதினாறன் அவருஷமாய் பதியும்திதியும்விட்டு
பரக்கிரமம்குலைந்தோமே ஓம்கோவிந்தா
பாக்கிரமம்குலைந்தோமே.
தநியிலராங்கள்செய்த சபதம்நிறைவேற்றி
தாரணியாளச்செய்யும் ஓம்கோவிந்தா
தாரணியாளச்செய்யும்.

அஞ்ஞாதப்புரிந்து அசாரமியெங்கள்
இன்றுமலாமுவந்தப்போ வெனதைந்தவ
கையாலமுடிப்பதெப்போ
சொன்னதிகாக்கியெங்கள் தியாகத்தைக்கேட்டு
சக்ராயினைமே அதிக்கிடேன்
சக்ராயினையே.

துரோபதைசொல்-வசனம்.

கேளும் அண்ணாவே! அடியார்கள்பேரில் தயவுசெய்து நாங்கள் முன்னுள்செய்தசபதம் நிறைவேறவும் பாண்டவர்கிட்டு முடிசூட்டுவாள அம் கூந்தல் முடிக்கச்செய்யும் அண்ணாவே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் வசனம்.

கேளும் அம்மணி நீதகவிசனப்படவேண்டாம் உங்களுடைய இஷ்டப்போல் நடப்பித்து வருகிறேன் விசனப்படவேண்டாமம் மணி.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

தர்மரேபீமசேனனேசெயா வாழிவாழி
நர்மக்களிர்தாவ மதிக்கநகுலவாழி
கீர்மனதுடியெக்கவ் சேயஹேசகாதேவாவாழி
வாமனிலைமுன்றை முன் வாருங்கள் ...

வசனம்.

வாழிவாழிபாண்டவர்களே ... உங்களுக்குக்கேடு நீடுமேயல்லாமல் வேறில்லை ... நாங்கள் பாண்டவர்களே.

தருமர்சொல் விருத்தம்.

ரோசங்களிரெய்தழைத்த மிக்கவேலுருகமாது
பாசம்பரர்வென்றேடபதிகையும்பரித்துபாவி
வீசிபாசனப்பிற்சொன்னகிகிதர்மைக்கேட்டிரெய்து
வாசகேயைமுங்கொடு வாடியேயினைத்தேர்ம்சுவாமி.

தருமர் சொல் தரு அடதாளம்.

எத்தனையோவக்குயிட்டருக்கப்படுவோம் கிருஷ்ணதேவா
இச்சைவைத்தப்போது வெற்றிபொய்செய்யும் கிருஷ்ணதேவா
பனிரெண்டுவருஷமாய் அனியாயம்செய்தானே கிருஷ்ணதேவா
கனிகாய்சருகை மினிவாய்புசித்தோமே கிருஷ்ணதேவா
மரவுரைப்போலவே தரையின்படுத்தோமே கிருஷ்ணதேவா
கரைபோலவந்துயிர் கடாசுதிக்கவேணுமே கிருஷ்ணதேவா
தன்னவர்களென்றுமே தன்னையும்பாராமல் கிருஷ்ணதேவா
மன்னவர்களரிப தன்னைப்படுத்தினானே கிருஷ்ணதேவா
பாலிகியவஞ்செய்த படுமோசக்காலியோ கிருஷ்ணதேவா
ஆலிபுக்குன்றி படக்கிபேபகின்றோமே கிருஷ்ணதேவா
வீரமும்கெட்டுப்போ வினையாயினின்றோமே கிருஷ்ணதேவா
காரணத்தையிப்போ கண்டறிந்துசொல்லும் கிருஷ்ணதேவா
அப்பாதவராசம் அதையும் அறிந்தோமே கிருஷ்ணதேவா
இக்கதைசென்று சொல்லுமென்றோமே கிருஷ்ணதேவா
அப்பனேயெங்கள்மேல் அனுக்கிரகம்செய்தாலே கிருஷ்ணதேவா
பப்பரேவுக்கொடு போனிட்டுதுத்போய் கிருஷ்ணதேவா
தாயாதிபங்குக்கை தருகுவதற்குநீ கிருஷ்ணதேவா
தாயாம்புவர்ணனே கண்டுவரவேணும் கிருஷ்ணதேவா
தாரநிற்பெருமைபெற்ற தலங்ககளிவ்வேர்மும் கிருஷ்ணதேவா
பவன் தருமக்கத்தீலர் பாதமதைபோற்றிரும் கிருஷ்ணதேவா

தருமர் சொல் சிசடந்தியம்.

வரமருபபாகிபேருண்டவற்த்தோர்கோபமிடேப்போர்
தாவபேவாகிருமிவாயனக்க தால்கனுங்கேதத்தேவின்று
சுவமினர்போய் அவைத்திருப்பிக்க கெட்டுதிபோர்தனிடத்தில்
மிகாவபேர்பெரியோர்யானுமரிய சேதித்தடைபாடுமலே
பூமிசவெங்கள்பூமிபொக்கிகுழம் புமழ்பெறவனிக்கட்டு [ச
போதுவேலருகவேண்கிவென்றமது பொர்ப்புதப்போர்த்தினரடுவே
காமீபாலித்தடபுகிரமனைது சருகைமக்கதுவபர்பேபில். [வாமி.
சர்த்துமேயத்துமிவருதுயாரக்கவேபில் தடவேனுமனைத்தருதுவீர்

தருமர் சொல் தரு ரூபகம் கமாஸ்.

போகவேணுமிந்தூது நீபோகவேண்டுமிந்தூது
போதகேட்டிருக்கு அடியவர் வேண்டினையீந்திடும்தூதா. போ
துகைபாகவேயிரும் முரசக்கொடியோனிடத்திலசென்று
ஆககளைகளால்உணர்த்தியின்று அவனியைக்கொடுப்பதாசரியின்று
ஆரவமுதேகேரகப்போய் கூறனித்தேபோருமே. (போக)
ஆகேனைபுதென்றுகேரனுக்க தென்னகரம்
அதபோலவர்க்குபெயகள் மீதிலென்னகருணை
அப்பனேமெய்யனே வெண்ணைக்கையனேதுய்யனேசக. (போக)
சந்தியகப்போயிரும் சதர்சிதபாயபேசி
பெர்தனிதருமரிக்னவருக வேகாளரும்
உயினலைால் விசித்தியேசி
வேகமதாய்தமேர்கிபிடம் சோகமதேபோகவேண்டும். (போக)
கூறைப்பெரித்தன்மைவானிட்டால் குருகுரமென்றுகெட்டுப்போரும்
வேறைக்காரதாகபோகவிட்டால்பேகிகளைபூமிபெற்குமாமிருமே
பெநிராகவேல
சதர்வேசன்னக்கிரேசன் கைச்வைபுதீசன்
தேகதீசன்தர். (போக)

தருமர் சொல்-வசனம்

கேளும் சுவாமி கர்த்தனே தாங்கள் எங்கள் பேரிலே தயவு வைத்து தங்களுடைய பாதம் நோகும்படி துரியோதனனிடம் போய் எங்களுடைய தாயாதி பங்கத்தை கேட்டுவர வேணும் சுவாமி கர்த்தனே.

பீமன் சொல் விருத்தம்.

தூதுபோவென்று நீரும் சொன்னது போதும் போதும்
சூதனை [illegible] நீரும் நன்மையாய்க் கூட்டிக்கொண்டீர்
மாதுதுரோபதையாள் கூந்தல் வாரியே முடித்துவிட்டாள்
சாதுவே நாங்கள் சொன்ன சபதமுமுடித்தோ மண்ணா.

வசனம்.

கேளும் அண்ணாவே தாங்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டால் நீரும் பட்டாபிஷேகம் செய்துக் கொண்டீர் நாங்கள் சொல்லிய சபதமும் முடித்து விட்டோம் துரோபதையும் விரித்த கூந்தலை முடித்துவிட்டாள் இனி யென்ன குறைவிருக்கின்றது அண்ணா.

பீமன் சொல்-தரு அடதாளம்.

ஏனிப்படி பேசுகிறீர் அண்ணாவே நீர்
ஏனிப்படி பேசுகிறீர்

மாற்றார்கள் யெதிர்க்கவும் வசைசெய்வதுமல்லாமல்
[illegible] மனந்தாம் நீங்கிடாமல்.(ஏனி)

ஆண்டவரடிநோக அவனிடம்போவென்றீர்
நீண்டகதையென்னவில் சேமித்ததும் வீணென்றீர். (ஏனி)

காண்டாவனமழித்த காலைசொன்ன தம்பியே
நீண்டாமெருப்புடைய தேவிமுனையுங்காணு (ஏனி)

தம்பிமார்கள்செய்த சபதம்வீணாய்ப்போகுமா
வெம்பிநானேமாந்தோ யென்னையனுப்புமம்மா (ஏனி)

[illegible] கலங்கை [illegible] நேசன்யோசனைப்போற்றும்
[illegible] அண்ணாவே கருத்தைதானேவேற்று.(ஏனி)

தருமர் சொல் விருத்தம்

தம்பியே பீமசேனா சபித்திட வேண்டாமிப்போ
எம்பிரான் தூதுபோனால் யிட்டொன்றும் வராமாட்டாது
அம்புலி [illegible] அவனிலை [illegible] யாள்வோம்
வெம்பியே மனதும் நீயும் வியாகூலப்படாதே தம்பி.

வசனம்.

கேளுமப்பா தம்பி பீமசேனா பெரியோர்களை [illegible] கட்டுறை [illegible] கிருஷ்ணபகவான் சொல்லக்கேட்பது [illegible] நாம் [illegible] மேலும் [illegible] பூமியை [illegible] போம் தம்பி பீமசேனா.

பீமன் சொல் விருத்தம்

அண்ணாவே மகுடம் [illegible] ஆக்கினைப்படி [illegible]
நின்றோமே துவரைக்கும் கேட்டபடி [illegible]
என்னமல் பேசியே [illegible] சொன்ன [illegible]
[illegible] மகுடம் [illegible] பாண்டவரே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணாவே இதுவரையிலும் [illegible] ஆக்கினைக்கடங்கினோம் இல்லை இப்பொழுது அடியேன் [illegible] சொல்லத் [illegible] ஆகையால் தங்களுடைய இஷ்டம்போல் [illegible] அனுப்பும் அண்ணாவே.

கிருஷ்ணபகவான் சொல் விருத்தம்.

கீர்த்திகவீரன் [illegible] அர்ச்சுனனே [illegible]
நாற்றிசைபுகழும் [illegible]
வேறு [illegible] சொன்னதற்கு
[illegible] சொன்னால் [illegible] போய்வாரேன்.

வசனம்.

கேளுங்காணும் [illegible] உமது [illegible] யென்ன சொல்லுகிறீர் [illegible] சொல்லுங்காணும் [illegible].

அர்ச்சுனன் சொல் தரு ரூபகம்.

தடிக்கலாகுமா — தர்மர் வார்த்தையை
தடிக்கலாகுமா — தேவா தடிக்கலாகுமா
தடுக்கப்போகுமோ — தமையன் வார்த்தையை
எடுத்தெறிவிட — வெற்றனைச் சேர்குமோ (தடிக்)

விண்ணவர் துதிக்க — கண்ணாளப் போது
மண்ணாளச் செய்புமே — எண்ணியெண்ணத்தை
அன்றவின் சொற்படி — நேரென்றமல் சொல்லுமே (தடிக்)

தாயாதிகளிடம் — தட்சணமே கிளீர்
தான் வரவேண்டும் — காயாம்புவர்ணனே
நோவாமல் போயவர் — கருத்தையறியவேணும் தேவா (தடிக்)

தர்மர் வார்த்தையவர் — தங்களுக்கிசைந்திட்ட
அந்தயில்லை ஸ்ரீருக்மணியில் — எங்களுக்கென்குறை
அய்யனேயிப்போது — மெய்யனே போய் வாரும் (தடிக்)

அர்ச்சுனன் சொல் விருத்தம்.

ஆதரித்திடவே வந்த ஆண்டவா போற்றி போற்றி
ஸ்ரீதரா முகுந்தா எந்தன் சிந்தையைக் கேட்கலாமா
பாதமே நோக அந்தப் பாவியினிடமே சென்று
நீதனையடைந்து இஷ்டம் நினைவின்பால் நிறுவீரே.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி எங்களை ஆதரித்த கர்த்தனே உமதிஷ்டத்தின்படிக்கு தங்களுடைய பாதம் நோகும்படி போய் அந்த பாதகன் கருத்தையறிந்து வாரும் சுவாமி நாதனே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

நகுலா நீயேயிப்போது நான் சொல்லும் வார்த்தை கேளாய்
மகிமைசேர் தர்மராஜர் மண்டலேஸ்வரனிடம் போய்
விதிதனைக் கேட்கச் சொன்னார் வேந்தனையும் இஷ்டம்
நகுலா நீ சொல்லவேணும் கருத்தின்றான் போய் வாரேன்.

வசனம்.

கேளும் தாரும் நகுலா நீயே உமது தமையன் தர்மபுத்திரர் சொன்னபடிக்கு துரியோதனனிடம் போய் வருவதற்கு உம்முடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள் நும் நகுலா நீயே.

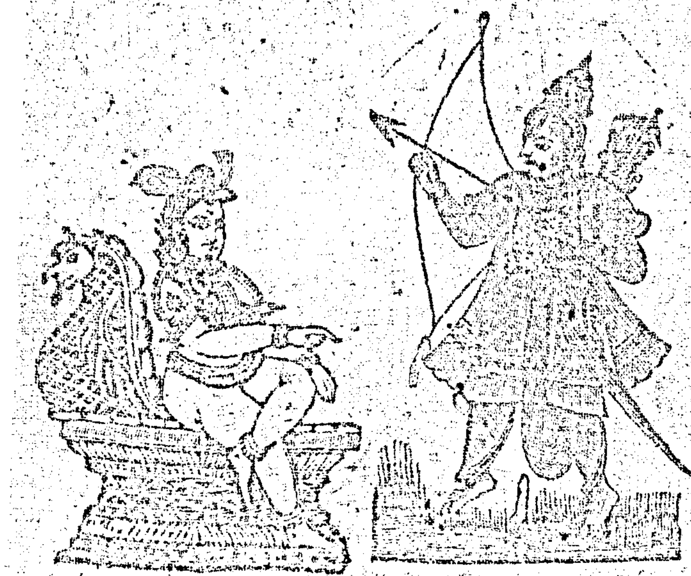

கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் சகாதேவருக்கும்

தர்க்கம் தரு அடதாளம்.

கட்டுவிக்கவே யென்று ஐயனே — காதலுடன் கூறிநாயே
எட்டுத்திசையாளவரும் — வென்னைக் கட்டலாகுமோ போ
[illegible] — போதும் சாலும் வேதர்க்கமா (கட்டு)

சகாதேவர் சொல் தரு.

உம்மைக் கட்டலாகாதென்று — ஓதிநீர் சொமாயவரே
[illegible] — பாருநீர் காட்டுகிறேன்
கட்டியே வைக்கிறேன் — மட்டிலாக் கிருஷ்ணவுமை (உம்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

அண்டர் முதல் யாவரும் — சொன்ன சரும்படிக்கு
மண்டலத்தில் உள்ளவர்க்கு — [illegible]
மாறியெதிர்க்க [illegible] — [illegible] (கட்டு)

சகாதேவர் சொல் தரு.

உலகினை கட்டினால் — [illegible]
பலபல [illegible] — பாருநீர் காட்டுகிறேன்
பரரும் அண்டபகண்டவர் — சொரும்படியாகவே நீ (உம்)

தருமராஜன்சொல் விருத்தம்.

அஸ்தினாபுரிக்குயேக ஆண்டவா உமையிப்போது
பஞ்சபாண்டவர்க்குத் தன் பாதியேநாடு அந்த
துஷ்டர்களிடமேசென்று சொல்லியபடிக்கு நாட்டை
பிச்சையாய்கேட்கச்சொன்ன பெரியோர்முன்பேசலேனே.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி யெங்கள் கர்த்தனே அடியேன் சொல்லுவது ஒன்றுமில்லை தங்களுடைய இஷ்டம் யெப்படியோ அப்படியே நடத்தும் சுவாமி கர்த்தனே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-வசனம்.

கேளுங்காணுமையா சகாதேவராஜனே உமது இஷ்டத்தையும் சொல்லும் மைத்துனா.

சகாதேவன்சொல் விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னநீரும் சுயோதனனிடமேசென்று
புல்லியநாடுகேட்க போவதைநிறுத்திவிட்டு
மெல்லியதுரோபதையின்கூந்தல் விரித்ததைவாங்கிவிட்டு
வல்லவாயும்மைகட்டி வைத்தாலென்மனதுக்கேற்கும்.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி கர்த்தனே அடியேன்சொல்வதென்னவென்றால் நீர் தாங்களவனிடம்போவதை நிறுத்திவிட்டு அந்த துரோபதையின் கூந்தலை க்ஷவரம்செய்துவிட்டு தங்களைப்பிடித்து திடபந்தனம்செய்து வீமசேனனைப்பிடித்து விலங்கிட்டால் இதுவல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை சுவாமி.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

கட்டுவேனென்றாயென்னை சூரனாய்சகாதேவா நீ
எட்டாதகொம்பிலிருக்கின்றதேனை எட்டியெட்டி
கிட்டிமுடவன் குடிக்கநினைக்குமோ அதைப்போல்நீயும்
பெட்டெனசொன்னவார்த்தை புசிக்க உமக்குயாபேச.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-தரு.

ஜகன்பிர்மனேயக்கேளீர் — பேதினையபாண்டவர்
கூசாமல்லேபுகினோயே — நிர்மகுலருமிசகாதேவா
முக்திபெறப்போகிறிதப்படி — தொர்த்தபெண்ணுயகட்டிடுவே (கட்டு)

சகாதேவர்சொல்-தரு.

நீசர்முதல்வாசர்தானும் — தாரார்களும்தானறிய
வாசுதேவாவும்மைக்கட்டி — வைக்கவெத்தனலாகுமே
வைக்குரேன்பார்மிக்கக்கட்டி பக்துவமாய்கைக்குள்ளே (உம்)

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் தரு.

வேண்டாமப்பாசகாதேவா — விட்டுவிடுயிவ்வசனம்
ஆண்டவன்தலங்களைல்லாம் — ஆய்யநறியக்கூறினேன்
கூறினேன்தானவார்த்தை — குறைவுவராதப்பா (கட்)

சகாதேவர்சொல் தரு.

வெக்கிட்டேர்நிர்க்கருளும் — கந்தரேசர்தானறிய
மந்திரக்கயிறெடுத்து — மகாதேவாகட்டுகிறேன்
மன்னவர்கள்முன்னேநிறைந்த — உன்னிதமாயுன்னையே (உம்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-வசனம்.

கேளுங்காணும் சகாதேவராஜனே நீர் யென்னை எப்படி கட்டுவீர் அதை தெரியச்சொல்லவேணும் சகாதேவ ராஜனே.

சகாதேவர் சொல்-வசனம்.

ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும் மைத்துனா.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு அடதாளம்.

எப்படியென்னைக்கட்டுவாய் சகாதேவா
யெழிலாகச்சொல்லுவாய். (எப்படி)
இப்போதுயென்னைக்கட்டும் — யெண்ணமிதுவேராது
தப்பாகுமிச்சொன்ன — சபதமும்விண்போகாது. (எப்)
ஆதிசங்கரரானும் — அவராலாகாது
சோதிபெருகும்பிர்ம — தேவராலாகாதே. (எப்)
திரிலோகப்புவனமும் — காரிகன்முதலானோர்
ஒருவரும்மிப்படி — உரைத்ததறியேன். (எப்)

கட்டிரண்டுபட்டுமொன்றும் உரிதிக்கொண்டயாருறும்
மட்டுப்போன்றபுருஷா மன்னராலகாதே. (எப்)
தலங்கைக்குநகரில்வாழும் தீர்ப்பார்க்கசுந்தரிஸர்
நலங்கியபாதத்தை நதிக்குமுருகல்சொன்னேன். (எப்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-வசனம்.

கேளுங்காணும் சகாதேவராஜனே யென்னை கட்டுவேனென்ற வார்த்தையைக் கேட்டால் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது எதோ யென்னை கட்டுங்காணும் பார்ப்போம் சகாதேவ ராஜனே.

சகாதேவராஜன் சொல் தேவாரம்.

கட்டுவேனென்றுண்மை காதலாய்கூறிவிட்டேன்
இஷ்டதேவனைமெய்யன்தன் மிருதயம்தன்னிலிருக்கக்கண்
பொட்டெனசிரிப்பின்று போதமொருதிகொண்டேன்
திட்டமாய்வைத்துமெய்யன் சிந்தையில்நிற்பாய்தேவா.

இதுவுமது

ஆயர்பாடியிலிருந்தொன்று அரிதுவ ரகோபியரெல்லோரும்
மாயனேஉம்மையந்த மங்கையர்கட்டினதுப்போல்
செல்வயசோதையேதானன் கட்டும் வல்லமைபாருமொன்று
இயானதுங்கபற்றினாலே கட்டிபோகட்டனுற்றான்.

சகாதேவன் சொல் தரு அடதாளம்

நான்கட்டுவேனுன்னைப்பாராய் கிருஷ்ணா
நான்கட்டுவேனுன்னைப்பாராய்.

நான்கட்டுவேனுன்னை ஞானக்கயற்றினாலே
வான்மெட்டுமும்பிட வஜ்ரமணிக்குமுத்தை. (நான்)
அண்டபுவனங்களை அள்ளியுண்டவாயா
புண்டரீகநேத்ரனே பிடித்துஞானத்தில்னேயா. (நான்)
உலகத்திதுனைகட்ட தேவராலருமோ
விலையுற்றமெய்யன்னிட மெய்மணிகயற்றினாலே. (நான்)
உம்மைகட்டுவதற்கு ஒருபொருட்டாயெனக்கு
மாமணியேதேவனே மட்டில்ஸிரியமுத்தை. (நான்)
கன்னல்பெருகிஸ கன்னையாதலங்கைவாழ்
செல்வனுடைந்து அத்தீஸ்வரநேரான். (நான்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

பொருமெ போதும்போதென்னை பிடித்துகட்டவேண்டாம்
கருணையாய்கிளைத்த காரியமுரைத்ததாரோ
வருமைக்கோள்ளவேண்டாம் வையகத்தோர்கள்மெச்ச
திருபனேஉமதுஇஷ்ட தினைவகைச்சொல்லுவாயே.

வசனம்.

கேளும் மைத்துனா உன்னை மெச்சினேன் போரும் போரும் கட்டைதளர்த்தும் தளத்தும் உன்னுடைய மனதில் நினைத்தபடியே முடித்துத்தாரேன் உன்னுடைய இஷ்டத்தைச் சொல்லும் சகாதேவராஜனே.

சகாதேவன் சொல் விருத்தம்

நாயனேலோகநாட்டா அடியனேப்பணிஞ்சொல்வேன்
வையகமுழுதுமான வைப்பதல்லாமலின்பு
ஐம்பரவக்கொடியோன்தன்னை பஞ்சபாவசெயித்துவாழ்க
மெய்யனேசெய்வேனென்று மேன்மையாய்வலக்கைதாரும்.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி லோகரட்சகரே அடியார்கள் பேரில் தயவு செய்யுனாயகா இந்த உலகையாளவும் அந்த துரியோதனாதியர் யாவரையும் ஜெயிக்கும்படி செய்யவும் இந்தபாரத யுத்தத்திலே யென் சகோதரர் ஐவருக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல் காக்கின்றேனென்று அபயஹஸ்தம் கொடுக்கவேணும் சுவாமி கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்

தருகிறேனப்படிக்குசகா தேவா சொல்வேன்கேளாய்
கருணையாய்நீயுங்காணும் கலந்தன்மைபெறும்சித்தை
ஒருவருமறிந்திடாமல் உன்மனதிருக்கவேண்டும்
பெருமைசேர்மைத்துனனே பேசுகிறேன்வலக்கைதாரும்.

வசனம்.

கேளும் மைத்துனா நீயும் நானும் பேசிய உண்மையை ஒருவரும் அறியாமலிருக்கவேண்டும் ஆகையால் நான் அஸ்தினாபுரிக்குப் போய் வருகிறேன் மைத்துனா.

சகாதேவன் சொல் வசனம்.

அப்படியேபோய்வாரும் லோகரட்சகரே.

துரியோதனன் வருகிற விருத்தம். எண்சீர்.

திக்கெட்டுமிக்கசெழுமை திக்கு திக்கு விசையுள்ளவெரு
தேசமன்னவர்கள்போற்ற
நிறைக்கப்புனைந்துகொண்டு மாதுருமாமன்னர்கள்
தேடிசாமரம் துதிபரிக்க
பக்குவமதாகவெகுபட்டாகத்தினையிட்டு
பாவலர்கள் தாமிசைக்க
பால்காசுகாமவேலைகட்டி
பம்பைமுரசம் முழங்க
தக்கபடிதம்பிமார் கட்டியெசரிட்டிசாமரம்
தாங்கிநிருபாலும் வீசிக்க
சம்பூடன்மகுடாத்தனர் பட்டவர்த்தனரும்
சகலஆசாரிமார்கள்சூழ
கக்கனாந்திகள்கொண்டு கன்னியர்கள்பாட
கைவளருதக்குமே கட்டியக்காரர்வருக
கதிரொளியைபோலொத்த மிவெற்றமகுடந்தாங்கி
காம்பீர்யதுரியோதனன் கொலுவாகினான்.

துரியோதனன் வருகிற தரு திருவடை.

தகதிமிதிமிதக-தளாங்கிடதரிகிட-தகதாக்ஜெம்தரி-தக்குந்தக்கு
ந்தரிதக்கிட-கிடதரிகிட-கிடதகதாகிட-கிடகிடதரிகிட ஜெம்தரி-தாதரி
டஜெம் ஜெம்தரி-தரிதின்னா-தரிதில்லை-ஜெம்தரி.

அந்தநெறிபுரியாரும் அரசர்க்குபோதனன்
அமையர்மெச்சிட சம்பமயங்காதவானுரன்
அந்தநிசாஸ்திரசகாயன் தனமுமைசாதனன்
தம்பிமார்வார்க்கும் நாயகமுதற்றவன்
விசித்திரமாகிய விருதுகள்பெற்றவன்
வேந்தர்கள்போற்றிட பெருமதிபெற்றவன் (அந்த)

பீஷ்மர்துரோணர்கிருபர்முதல் பெரியோர்கள்வாழ்த்திட
பிரபலராகியகர்ணன் மகிழ்ந்துகைகோர்த்திட
ஆஸ்திவில்லாதவன் அவன்மனமகிழ்ந்திட
அம்மான்சகுனிராஜன் அவனாணைகேட்டிட (அந்த)

பட்டவர்த்தனர்கோடி பக்கம்நிறைந்திட
பண்பாககட்டியர் பணிந்துஆர்பரித்திட
மட்டிலாஅதிரதர் சாமரம்சூழ்ந்திட
மண்டலஅரசர்கள் கொண்டாடிகண்டிட (அந்த)

எக்காளபேரிகை பொங்குமுழங்கிட
ஏகசக்கிரக்குடை பெருநிலாகந்தாங்கிட
மிக்கவிருதியர்மறை வேதங்களோதிட
மேலாகிகன்னியர் ஆலங்களேந்திட (அந்த)

அரவக்கொடிபறக்க அண்டமதிர்ந்திட
அணியும்கத்தியாவட்டை மாலைபணைத்திட
வளையேவானிலைபெற்ற வணங்காதமுடிபெற்றோன்
வள்ளல்கந்தரிலைமை வணங்கிபோற்றிட்டோரை (அந்த)

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்.

கடல்சூழ்ந்தவுலகுக்கெல்லாம் கர்த்தனாய்விளங்குகின்ற
அடல்போன்றபுஜத்தோன்பார்க்கும் வணங்காதமுடியோன்தானும்
உடல்போன்றதம்பிமாரும் அங்கதேசத்தோன்சூழ
கடையோடும்பாட்டோடும் பார்சபைமேவினானே.

சபை வணக்கம்.

வாரணமுரித்தபோதா வல்லசுரர்தலைவேபோற்றி
நீரணிந்தயர்ந்தநல்ல திருவெண்ணின்பாதமபோற்றி
தாரணிபுகழுகின்ற தயாபரபோற்றிபோற்றி
காரணர்தமையெங்கள் கடவுளேபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

அகோ வாருங்கள் தம்பிமார்களே யாமெல்லோருமிருக்கையில் சமேதா ஜகுனிமாமாவைக்காணோமே ஆகையால்வனை சீக்கிரம் அழைப்பியுங்களேன் தூர்ச்சாதனா.

ஜகுனிவருகிற விருத்தம்.

கலகமேசெய்துநல்ல காரியந்தனக்கொவ்வாத
கிலேயிலாவார்த்தைபேசி கெடுங்குடிகெடுக்கவல்லோன்
பலவிதசூதும்வாதும் பல்லுபாயங்கள்செய்வோன்
தலமதில்பேரும்பெற்ற ஜகுனியுமிதோவந்தானே.

ஜகுனிவருகிற தரு ரூபகம்.

ஜகுனிவந்தானே பொல்லா
ஜகுனிவந்தானே.

ஜகுனிவந்தானே மகிழ்வாயேசிதே,
சுகமாகவாழ்ந்தோரை அந்நியன்கெடுக்கும் (ஜகுனி)

சூதுவாதுவஞ்சம் உள்ளத்திலெப்போதும்
அடங்கிவாழ்ந்தவன் பொல்லா
காதகனுய்வந்து ஊற்றவர்க்குக்கு
காலனைநேர்ந்தவன் வெப்படியாகிலும்
நயமாய்பேசியே இவர்கள்யாவரையும்
கெடுத்திடத்தப்புவேனே நான்முன்சொன்னபடி
என்சபதம்முடிக்கவே கைப்பரம்காட்டவே (ஜகுனி)

பாண்டவராலேயென் பழியைத்தீர்த்திட
பாரினில் உள்ளவர்யாவருமெச்சிட
ஆண்டவர்சுந்தரிஎர் அவநமரிந்திட
அன்பாயவர்பாதம் விருப்பமாய்ப்பார்த்து. (ஜகுனி)

துரியோதிரன்சொல்-வசனம். வாரும் வாரும் என் மாமாவே.

ஜகுனிசொல்-வசனம்.

சொல்லும் சொல்லும் என்னுடைய மருமகனாகிய துரியோதனமகாராஜனே.

துரியோதனமகாராஜன்சொல்-வசனம்.

கேளும் மாமா இன்றையதினம் நம்முடையகொலுவுக்கு கிருஷ்ணமூர்த்திவருகிறாராம் அதற்காகவும்மை அழைப்பித்தேன் சகுனிமாமா.

(ஜகுனிசொல்-வ-ம்.) அப்படியால் நமதுகர்ணமகாராஜனையும் அழைப்பியும் துரியோதனமகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன் வருகிற பொருள்-விருத்தம்.

சங்கரனருள்பெற்றிருக்கும் சற்குணமகாவீரியன்
பொங்கமாய்குந்திதேவிக்கு புதல்வனுய்வந்தவேயன்
மங்களகரமதான மகிமைமிசேர்கர்ணராஜன்
அங்கதேசத்தையாண்ட அதிபரும்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோ தெப்படி யென்றால் குந்திதேவிக்கு அவதரித்த கர்ணமகாராஜன் வருகிற விதங்காண்க.

கர்ணமஹாராஜன் வருகிறதரு ரூபகம்

கர்ணராஜன் வந்தான் ஜெக
கர்ணராஜன் வந்தான்.

[illegible]சாரணமேனியிலுடையோன் சுகுணவார்த்தைக்குடையோன்
[illegible]ர்மமதானத்துக்குரியோன் சகலசம்பத்துமுடையோன். (கர்)

[illegible]குந்திதேவி[illegible] குலத்தில்வந்தவதரித்து
[illegible]மைந்தனாக [illegible]ரியமிடத்தில் மாராசெல்வமும்சேராமல்பெரும். (கர்)

அங்கதேசத்துக்குடையோன் அகிலதேசத்தார்க்கிடையோன்
செங்கையிலீனுக்குரியோன் செழிக்கும்படைக்குடையோன். (கர்)

செந்தென்சோற்றுக்கடன்கழிப்போன் அரியன்அபயம்நீர்ப்போன்
பஞ்சகாவினையனைத்தும் அருப்போன் வள்ளலாச்சந்திரசேகரனைய்யே
போர்ப்போன். (கர்)

கடவுள் துதி விருத்தம்.

எத்திசைபுகழுகின்ற வெழில்பெரும்பியனேபோற்றி
அத்தியையுரித்தவெங்கள் ஆண்டவாபோற்றி போற்றி
பக்தர்கள்தன்னைரக்ஷிக்கும் பராபரப்பொருளேபோற்றி
முக்தியையளிக்குமெங்கள் முதல்வரேபோற்றி போற்றி.

வசனம்.

கேளும் துரியோதன மகாராஜனே என்னே யழைத்தகாரியம் இன்ன தென்று அறியச்சொல்லும் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியோதனன் சொல்-வசனம்.

கேளும் கர்ணராஜனே நேற்றையதினம் சஞ்சயமகாமுனிவர் பாண்டவர்கள் அனுப்பினார்கள் இன்றையதினம் கிருஷ்ணமூர்த்தியை

அனுப்பினேர்களாம் ஆகையால் என்ன யோசனை சொல்லும் கர்ண்ண மகாராஜனே.

துரியோதிரன்சொல் தரு — ரூபகம்

முனிவரைத்தூது அனுப்பினேர் — கேற்று
முனிவரைத்தூது அனுப்பினேர்.

முதல்மாமியெமுதல்வரே — கர்ணனே
விதமாய்த்துதித்ததில் — சொல்வீர் (முனி)

பணிபவர்க்காக — பணிந்தகோமான்
பாடிவிட்டுமுன் — ஓடிபோனவன்
கூடியவரிடம் — மோடிசெய்திட்ட (முனி)

வந்தவர்க்கிங்கு — சொந்தமாக்கினுல்
வையமுவையுமே — மெய்யகேயவர்
நையவேலார்களும் — செய்யயோசுவார் (முனி)

ஓட்டிவதற்கு — யோசனைசொல்லே
உரைக்கயாரினி — யிருக்குறார்மாமே
அரிக்கைசெய்திடும் — உருக்கமானவரா (முனி)

மங்களமாக — கெங்கையைகுடு
மகதேவதேவ — சுந்தரீஸ்தேவனே
ஆவலாகவே — கூவினேனிதை (முனி)

வசனம்.

கேளும் மாமாவே புத்தியிற்சிறந்த கர்ணபூபரே நேற்றியதினம் நடந்ததைச்சொல்லுகிறேன் கேளும்கர்ணராஜனே.

துரியோதனன்சொல் விருத்தம்.

மாமாவேயெனக்கிசைந்த மகிபரேகர்ணபூபா
சாமாற்றியமென்னனிவர் சஞ்சயர்முனிவர்தன்னை
பூமானேயெங்கள் பூமிபொக்கிஷத்தைமெள்ள
ஏமாற்றிகேட்கச்சொல்லி யென்னிடமனுப்பினுரே.

வசனம்.

கேளும் என்மாமாவே கர்ணராஜனே நேற்றியதினம்பாண்டவர்கள் சஞ்சயமகாமுனியை அனுப்பி நாட்டைகேட்க நான் அதுதகாதென்று அனுப்பிவிட்டேன் ஆகையால் இன்றையதினம் அந்தகிருஷ்ணர் நமயிடம்வருவதாகதெரியவருகின்றது அதற்காக அழைப்பித்தேன் கர்ணமகாராஜனை என்மாமாவே.

கர்ணன்சொல் தரு — ரூபகம்.

அனுப்பினேர்களா — தூதனுப்பினேர்களா
நமதிடமனுப்பினார்களா.

அனுப்பினேர்களா — அவரைநம்மிடம்
அவனியையீரா — ஆசைவந்தம்மிடம் (அனு)

பாஞ்சாலன்சபையிலன்று — பாவைதுரோபதைக்காகவந்த
தனஞ்செயனென்முன் — தப்பியேயோடிபோனதால்
தரிக்குரோஸமிங்கு — முரிக்குமேல்வந்தால் (அனு)

காண்டாவனம்தன்னிலேதப்பி — கட்டிவந்தஅரசனதை
வேண்டாமென்றுனும் — விட்டுபோகுதாவிதுயவ
தலையைவிட்டிடப் — போகுதா (அனு)

சொன்னநாட்டைகேட்கஅவரும் — சூரத்தனம்பேசிவீரத்தனமாக
மன்னவரரியவிக்கிலே — பெரிப்பாரா
மாடுமேய்த்தகோ[illegible] — கையில்பிடிப்பவர் (அனு)
நாட்டிடகெ[illegible]த்திட — யிசைந்தோமானால்
நான்வளர்த்[illegible]அரவம் — விருதகப்போகும்
காட்டிக்க[illegible]னை — அனுப்பவுங்கூடாது
காளையை[illegible]டிக்க — வேலையுங்கேட்கதா (அனு)
சுந்தரபிஸ்[illegible]பர் — தன்னைபணிகுவோம்
அண்டர்கள்[illegible]க்கொல்ல — யோசனைசெய்குவோம்
ஓடிப்போய[illegible]தை — வெகிப்போம்ஜகத்தை (அனு)

சகுனிசொல் வசனம்.

கேளும் ஐயகர்ணராஜனே நான் ஒன்றுசொல்லுகிறேன் செவிகொடுத்துகேளும் ராஜனே.

சகுனிசொல் விருத்தம் எண்சீர்.

சொல்லுவேன்கர்ணராஜனே யெந்தன்
சேதியையன்புடன் கேளாய்
துரியோதனன்தன்னை சபையிலேமுன்
அரோபமுதலசொன்னதை மறந்திடப்போராய்
கொல்லபிம்மாட்டு கொண்டுபோயடக்கி
கூறுக்குகை யோகா சிலையன்
கொற்றவர்நுவர் தங்களுக்காக
கும்பகோணம் செய்திடவருவான்

வல்லவரீங்கள் மனமகிழ்தனக்கு
வந்தவன்தனக்கிடம் கொடுக்கவேபோரீர்
வார்த்தையால்பேசி மாத்தமாகென்றீ
வந்தவழிபடி ஓட்டிவுலையும்
புல்லியபாங்கள் வார்த்தைதாம்கேட்டு
புறப்பட்டுவந்ததே மோசமென்றெண்ணி
ஏதுவாகவனும் யென்னிடவார்த்தை
அசட்டையாய் யெண்ணிடப்போரீர்.

வசனம்.

கேளும் என் அன்புக்கிசைந்த மருமகர்களே அந்த இடையனை நமதிடம் வருவதைப்பார்த்தால் எதிரும்பகோணம்செய்ய வருவதைப்போல்தோனுதுநேர்ஞால்நடந்ததை மறந்தாயாகிலென்னு ஏராயவுவைந்து இடம்கொடுக்கப்போகின்றீர்கள் மருமகர்களே.

துரியோதனன்சொல்-விருத்தம்.

என்னிடமனதுக்கேற்ற யெழில்பெரும்புலியேதம்பி
பன்னியநூல்தெரிந்த பாட்டமாமேபெரியோமேலோர்
நன்னயமாககிருஷ்ணர் நமதிடம்வருகின்றாரும்
உன்னிதமாகநன்போய் உபாயமாயழைத்துவாரீர்.

வசனம்.

கேளும்தம்பி துர்ச்சாதனாபுலியே பெரியோர்களே இன்றையதினம் நம்முடையகொலுவுக்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகின்றாராம் அவர் வருகும்விதமரியலாம் தம்பி நீபோயழைத்துவாரும் துர்ச்சாதனா.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகிற

தரு - அடதாளம்.

தேடிவருகுரார்பாரீர்	சுவாமி
திருவடிகோகவே	துரியனைக்கோரி (தேடிவரு)
சர்பசெடிவளைந்தான்று	கரியமாலானவர்
கடுகவேகாடு	தேடிவருகுரார்பாரீர்
அஸ்த்திநாபுரம்வந்தார்	ஆனந்தமாகவே
தானயகேதில்லரார்	தேடிவருகிறார்பார்
வீதியில்வந்தவர்மேல் அன்பு	யெனைதானவரும்
பேயவைமகன்ற	(தேடி)

எப்படியோசனையென்று	பெண்ணியேசினைத்தவரும்
தப்பில்லாவிதுரன்வீட்டை	தானிங்கேதண்ணி (தேடி)
கருணைதலங்கைநிவ	கர்த்தனேசுந்தரசா
கடவுளேகாரும்	தேடிவருகிறார்பார்

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சுவாமியானவர் வருகும்போது மேளதாளத்தைக்கண்டு அந்தவீதியைவிட்டு விதுரராஜன்வீதியில்வருகும்போது விதுரராஜன்கண்டு சுவாமியை துதிசெய்கிறவிதங்காண்க.

விதுரராஜன்சொல் விருத்தம்.

அரிஹரிமுகுந்தாபோற்றி ஆதிநாரணாபோற்றி
கரிதனைகாத்தாய்போற்றி காரணப்பொருளேபோற்றி
அரியாதவர்க்கள்மீது அன்புவைத்தாள்வாய்போற்றி
கிரியென்குடிசைதன்னில் சித்தம்வைத்தேள்வாய்போற்றி.

விதுரராஜன்சொல் தரு - அடதாளம்.

சருணம்சருணம்கோபாலா அடியேன்செய்த
சென்மலத்தீர்த்தேன்கோபாலா.

ஆனதுமான அடியேனைத்தேடி நீரித்தூரம்
பரமானந்தப்பொருளே பாதம்நோகவந்தீரோ. (சருண)

முன்னால்செய்தவினைகேட்டேனே கர்மம்தீர்த்து
கோரினை துதிப்பேன் பின்னுனிவிடாது நீக்கிவேன்
பன்னாகசயனனே பாக்கியம்பெற்றேன். (சருண)

அடியேன்செய்தபிழைபொருத் தாதரித்தருள்தாதா
படியளக்கும்தேவா படைத்தமுன்னாம்பாவா
ஏந்தன்குடிசையும் நானும்பேறுபெற்றேன்
விந்தையாய்தலங்கைவந்த சுந்தரனைப்பாடினேன். (சருண)

வசனம்

சரணம்சரணம் சுவாமி இந்த ஆரணத்திலெழுந்தருளும் சுவாமி கர்த்தனே.

விதுரராஜன்சொல் விருத்தம்.

அன்றிருபிள்ளைகள் அடிவைத்தபோதேதானும்
சொல்தம்பரனும்பே செயலுதிபெற்றுக்கொண்டேன்
பக்ஷமாய்வந்திதன்ன பாண்டவர்க்கேக்ஷமயென்ன
அக்ஷயம்பெறவேசொல்லாய் ஆண்டவாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

கேளும்சுவாமி கர்த்தனே தாங்களிவ்விடம் வந்தபோதே நான் சேவிக்கிறேன் மேலும்பாண்டவர்களுடைய க்ஷேமமெல்லாம் வாயிதாம் கண்டிட்டுவந்த ஆயாசந்தீர கர்த்தனேகொஞ்சம்பாயாசம்போசியும் சுவாமி.

விதுரமகாராஜன் சொல்

தரு - ரூபகம்.

ஆயாசந்தீரும்தேவா — பாயாசங்கேளும்தேவா (ஆயா)
காயாம்பூவர்ண்ணனே — கமலப்பாதனே நீ
வாயாரவென்னையுமே — வாங்கிபோஜனஞ்செய்வோனே (ஆயா)
சங்குசக்கரந்தோதண்டம் — கௌஸ்துபந்தும்பையனே
மங்கைலட்சுமிபங்கனே — மண்மீதுமையனே (ஆயா)
ஆயர்பாடியிலமர்ந்தவாசனே துவாரகாதிப்பட்டணாதிகேசனே
காயாகியுலகைத்தாங்கும் — சர்வேசனே
தாசன்படைத்தமுதைக்கொள்ளும் — சர்வேசனே. (ஆயா)
சின்னவன்வாழும் — சிறுகுடிசைதன்னில்
சித்தம்வைத்தெழுந்து — தேவா
முன்னமவர்காலை — சுந்தரயின்மாமர்
மூர்த்தியினருளினா — தேவா (ஆயா)

வசனம்.

சுவாமி கர்த்தனே தாங்கள்வந்தகாரியம் இன்னதென்றறியும் சுவாமி.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-விருத்தம்.

விதுராராஜனே நீர்கேளும் வெந்துரும் துரியோதனன்முன்
பொதுவாகவந்தோர்ட்டை பிரியமாய்க்கேட்பதற்கு
அதிவிதமாயமென்றெண்ணி தர்மமும் ஐவர்பிலைத்தோர்
அதுகேட்டிக்கர்க்கவந்தேன் அரிந்திடாய் அரிந்திடாயே.

வசனம்.

கேளும் விதுராராஜனே முன் பாண்டவர்களுக்கு சொல்லியபடி அவர்களுடைய நாட்டைக்கொடுக்கும்படிக்கு அனுப்பினார்கள் ஆகையால் நாம்போய் வருகிறோம் வாரும் விதுரமகாராஜனே.

துர்ச்சாதனன் சொல்-விருத்தம்.

அதிபெரும் அண்ணாவே கேளாய் அரிதமாயெதிர்மும்
அதிவிதமேளதாளம் அனேகவாத்தியங்களோடு
எதிர்கொண்டு அழைக்கப்போனோம் யெங்களைவிட்டுவிட்டு
விதுரன்தன்வீடுபோனார் வெந்தபோசனங்கள்தின்றோம்.

வசனம்.

கேளும் அண்ணாவே! நாங்கள் சொல்லியபடிக்கு யெதிர்க்கொண்டு போய் அழைக்கப்போனோம் அந்த கிருஷ்ணன் விதுராஜர் வீட்டிற்குப்போகிறான் அண்ணாவே.

துரியோதனராஜன் சொல் விருத்தம்.

வருகிறானென்று சொல்லி வண்மையாயனேகமான
பெருமையாய்மேளதாளம் புகழ்பெற அனுப்பினேனே
கருணையுள்ளதனரா நம்மைசேர்பாட்டேரகேன்
அரிவிலாவிடையன்செய்த அக்ரமமிதுதானே.

வசனம்.

கேளும் சபையிலுள்ள பெரியோர்களே! கர்ணமகாராஜனே! மற்றோரே நாம் அந்தகிருஷ்ணன் வருகிறானென்று மரியாதையோடு எதிரழைப்பிருவன் நம்மை அவமானப் படுத்திவிட்டு போனதையால் சொல்லுகிறேன் கேளும் சபையோர்களே!

துரியோதனன் சொல்-தரு-அடதாளம்.

தூதுவந்தவாசிலேயுரு — யென்னிடம்பேசி
வந்துசெய்து — வந்தானே-நருள்
தேடியெதிர்கொண்டு — டாடியேனுல்
பேடிவிதுரன்வீடு — நாடிபோனானே-ஆ-ஆ-சரி. (தூது)

வாதுசெய்திடவந்தானே வென்னிடம்
பேசிவழக்கைத்தீர்த்திட மின்றுநீ
ஏதுமலைக்கில்லாத யிழிபயன்மிதான்வீட்டில்
இருந்துபோசித்ததிக்கிறான் பரிந்துமுனைவையன்று - கருண்
பகைடையாடினான் திகடவைத்தனே
விகடம்பேசி மவிடம்மீத்திட-ஆ-ஆ-சரி. (தூது)

காட்டில்காலையைமேய்த்தானே வெண்ணெய் திருடி
கட்டியுதையும் பட்டானே-நான்
கூட்டிமூனைகட்டில் ஓட்டினவர்க்குயிழி
பாட்டையிதுதானென்று காட்டவிருவந்தானு - கருண்
கண்டவிடமதில் உண்டுகின்றவன்
குண்டுவிளித்தனம் யின்றுகாட்டிட-ஆ-ஆ-சரி. (தூது)

மதுராபுரியைவிட்டானே ராசத்தனக்காய்
மாகாபியவனை கெட்டானே
புத்தியில்லாதவெயுவர் குலத்திலேயிருந்தவனுவந்து
பில்லைசங்களுக்கு யில்லாத்தோ முற்று - கருண்
இங்குமங்குமாய் தம்பிரங்கிபே
சங்கைகெட்டவ னைத்தனைதிரிலே-ஆ-ஆ-சரி (தூது)

திருடன்திருடனென்று தேசத்திலுள்ளோர்
சேர்க்கமனதுவிட்டாரே அவனேயுவர்
பதிருமைபாரம்வெண்ணெபுரிமெ பெங்களிட
வருமைமீக்கிட்டிழி தருகிசெய்திசன்றோர்க்கு - கருண்
வையமெச்சின கைவைப்பேந்திட
அய்யன்சுந்தரீலர் பொய்யையுந்திட-ஆ-ஆ-சரி. (தூது)

துரியோதிரன் சொல்-விருத்தம்

சாத்திவிட்டோர்க்கு தூதுக்காயவந்தோதான்
விசுத்தனமகவிதுரான் வீட்டிற்குச்சென்றான்
தாரதமம்கண்ட காற்பகப்பெற்ற
புராதனமான பெரியோரேகேளீர்;

துரியோதிரன் சொல் தரு அடதாளம்

இராகம் கல்யாணி.

பெரும்பெரியவர்களாமிடையன்செய்த
மருபாடலிதீர்களா. (பரு)

பாரும்பெரியபட்டரே இதுவென்ன
வாருமிடையனிங்கே யோரமப்போனதாம்
வேந்தாவமீசக்கண்டு முந்திபணிசெய்தால்
கெக்குபட்டேலகாள் தொந்திரவுசெய்வேன்-ஆ. (பாரு)

பெரியோர்ஆச்சாரிமார்களே அவ்வைத்தாயமேகீர்கேள்
பாசீமாம்கர்ணரே பரிவாரமமாகேன் - கருண்
பருவசெய்தவே விதிவுசெய்தானே
செழுமையாயது மகிழ்வாயுரைசெயும்-ஆ. (பாரு)

சாபாதிகளுக்காக தாசம்பிக்கேருதாக
காயபாரம்செறுத்த சாதுவந்தானவாதக - கருண்
கடக்கையரிந்திரா கடக்குவந்தவன்
கெடுத்தவிதுரன்வீ டடுத்துமேயிரான்-ஆ. (பாரு)

வேமியின்மகரை விதுரன்வீட்டில்வின்றதும்
பேசிவிட்டுப்பெரித்து யோசம்செய்யவருவதும் - கருண்
மூந்தியேபசித்தா லெந்தவிதத்தக்கோர
வந்துயிருக்குராம் பந்தமெய்சொன்னேன்-ஆ. (பாரு)

ஏதோமோசஞ்செய்ய யிங்குவந்திருக்குறான்
நீதாக்கிட்டிவேணும் சிந்தையில்கவனமுங்கள் - கருண்
சொல்லினேன்புரை லல்லவீரே
சொல்லிறுலெதிர் கொள்ளுமேவெளி-ஆ. (பாரு)

அவனிக்கேவருவோன் ஆய்வைதலவுக்கு
கவனங்கொண்டேதிரோ கைபெடுக்கப்போகிறீர்கள் - கருண்
காதலரதே ஓதியெனிதை
நீதிகப்பிறுல் சேதாரக்குவேன்-ஆ. (பாரு)

அதிக்கும்தன்மைகவாழ் அந்தரிமைபோற்றும்
மதிகுலத்திலுதித்த மன்னரேயிதையபது - கருண்
மனதில்யாவரும் இனம்செய்பாமலே
தனதல்புத்தியை உரிதமாவெண்ணி-ஆ. (பாரு)

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்

சான்னிடசபைநிறைந்த வெய்யிலபெரியோரேகேளீர்
மன்னியவிடையனிந்த மகாசபைவருவாகாலில்
முன்னாப்போலவணக்கம்செய் மேன்மையாகச்செய்யிராகுல்
கின்னமேபடுத்திடுவேன் தெரியுந்தன்சொன்னேன் சொன்னேன்.

வசனம்.

கேளுங்கள் பெரியோர்களே! அந்த இடையன் நம்மை அவமதித்து அந்த வேசிமகன் விதுரன் வீட்டுக்குப்போனவன் இவ்விடம் வருவான் அவனைக்கண்டு எதிர்கொண்டுபோய் மரியாதை செய்ய நாயமில்லை ஆகையால் அவனுக்கு யாராவது கைகூப்பியெழுந்தவர்களை ஆக்கினைசெய்வேன் அறியுங்கள் பெரியோர்களே.

பொது விருத்தம்.

கட்டியங்கூறல்ல காளமேளங்களார்ப்பரிக்க
பட்டவர்த்தனர்கள்சூழும் பண்பாகவின்றுபார்க்க
மட்டிலாசபையினைந்த மகாபெரியோர்கள்சூழும்
திட்டமாய்கொலுவில்மிக்க தேவகிமைந்தர்வாரார்.

வசனம்.

அகோரதப்படியென்றால் சுவாமியானவர் விதுராஜன்வீட்டில் ஆபோசனம் தீர்த்து விதுராஜனைகூட்டிக்கொண்டு துரியோதனனுடைய மன்னர்சபைக்கு வருகும்போது சகலமான பேரும் எதிர்கொண்டுவந்தனம் செய்தார்கள் அவர்கள் யாவருக்கும் ஆசீர்வாதம் செய்கிறவிதங்காண்க.

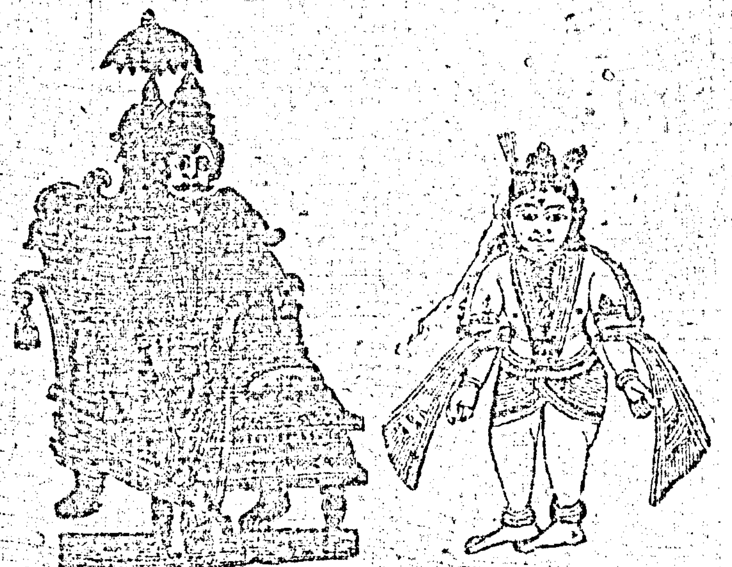

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்

பெருமைசேர்பீஷ்மாச்சாரி புனிதரேதுரோணாச்சாரி
அருமைமாமஅஸ்வத்தாமா அன்பரேகிருபாச்சாரி

பரிவில்முடிதரித்த மரிகுலம்தனிலுதித்த
கருணைசேர்கவிப்பிரதனர்க்கும் கருணர்க்கும்ஆசீர்வாதமே.

வசனம்.

வாரும் வாரும் பீஷ்மாச்சாரியரே துரோணாச்சாரியரே கிருபாச்சாரியரே அஸ்வத்தாமரே யாவருக்கும் ஆசீர்வாதம் ஆசீர்வாதம் துரியோதனமகா ராஜனுக்கும் கர்ணமகா ராஜனுக்கும் என் மனவருத்தம் போல் காணுகின்றது ஆகிலும் குற்றமில்லை சந்தோஷமாய் வாழுந்திரும் ஆசீர்வாதம் ஆசீர்வாதம்.

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்

வேசியின்மைந்தனான விதுரனதன்வீட்டில்சென்று
பேசியேவிட்டுநீயும் பொசிப்பதாய்ச்சென்று
நேசமாயவனைக்கூட்டி நீயிங்கேவரவுமாயோ
வீசியேசபையைவிட்டு வேகமாய்நடப்பாய்காணும்.

வசனம்.

கேளும் காணும் கிருஷ்ண பகவானே நீர்வருகிறீரென்று எதிர நாமிருந்தால் அதை விட்டுப்போட்டு அந்த விதுரன் வீட்டுக்குப்போய் பொசித்துவிட்டு அந்த வேசிமகனையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்ததுமா இந்த சபையைவிட்டு நடவுங்காணும் கிருஷ்ண மூர்த்தியே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

காட்டுக்குச்சென்றகாலை கவர்க்கும்வனவாசமின்று
நாட்டினைமட்டில் மன்னவன விராடன்மகிழ்ந்தோடின்றவியின்று
நாட்டினைவேண்டியென்னையே தூதனுமிட்டுப்பின் கட்டப்பதைஅறியவே வரு
கேட்டுவரச்சொன்னதால் துரியோதனமகமெழுந்தருளினேன்கேளாய். [ம்

வசனம்.

கேளும் காணும் துரியோதனமகாராஜனே நாம் உம்முடைய சபாமண்டபம் வருவதற்கு என்ன தடைபட்ட தென்றால் பாண்டவர்கள் பன்னிரெண்டு வருஷமும் கழித்து ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமும் முடித்து இப்போது உபலாவியம் வந்திருப்பவர் தங்களுடைய ராஜ்யபாகத்தை கேட்பதற்காக என்னை தூதாகப்போய் வாருமென்று சொன்னதால் நானு வந்தவர் நேராகவந்து பொசித்து மறுபடியும் கேட்பது நாயமல்லை ஆகையால் விதுராஜனிடம் சென்றேன் நீ அவனை தூஷணம் சொல்லத்தகாது காணும் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியோதனன் சொல்-தரு ரூபகம்

வரத்தகுமா அவரிங்கேவரத்தகுமா
ஐவரிங்கே வரத்தகுமா.
இரவும்பகலுஞ்சூதை பொருதித்து
சனமடைந்தாரே யிப்போது
வரம்பெற்ற யெந்தன்முன்
வரும்பதியுங்கேட்க உள்ளத்தில்நினைத்தாரோ-ஐ. (வரத்)
காட்டிலேசஞ்சரிப் போமென்றவரை
கூட்டிஅனுப்பினேனே அதைவிட்டு
நாட்டுக்குராசாக ராகுவோமென்றெண்ணினா
கூட்டியனுப்பினே நாரோ-ஐ. (வரத்)
பத்துரெண்டுமொன்றும் பதின்மூன்றுண்டாச்சுது
பாண்டவர்பேச்சுமே பாராய்விட்டது
வெத்தனம்வொன்றுக்கும் யிடேரமாட்டாது
இங்கேஅவர்வந்தாலும் யிடமொன்றுமிட்டாது-ஐ (வரத்)
அம்பார்பொறுமென்னையன் சுந்தரீஸ்வரர்பாதந்தாங்கிய
சம்ரமாய்கூறிநேன் யெம்பிரானேயெந்தன்
சபைதனைவிட் டப்புறம்நட-ஐ. (வரத்)

(வ-ம்) கேளுங்காணும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே நீர் இவ்விடம்வரத் தகாது நான் சேத்திபதிணமே சஞ்சயாக முனியிடம்சொல்லி அனு ப்பி விட்டேனே உன்னையேன் அனுப்பினார்கள் அவர்களை யெப்போ தும் போலே காட்டுக்குப் போகச் சொல்லும் நீரும் விதுரனுடனே நடவும் காணும் கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

விதுரராஜன் சொல் விருத்தம்.

பாதகதுரியாநீயும் பாரதக்கோன்முன்பாக
வேதனைப்படவேபேசி வெகுவின்மையதனைன்று
நீதகவென்னாப்பேசி நீக்கிடச்செய்தாயே
அயோதனுக்கேகோலம் சேர்ந்ததுசொன்னேன்சொன்னேன்.

வசனம்.

கேளடா பாதக துரியோதனா என்னை இந்த சபையிலே பகவா ன்முன்பாக வேசி மைந்தனென்றும் அவர் என்னிடம் வரத்தகாதெ ன்றும் வீணாக சொன்னாயல்லவா ஆகையால் உனக்கு கேடுகாலம் சேர்ந்தது சொன்னேன் இனி நானிந்த பூமியில் நிற்பதுமில்லை இனி இந்த வில்லையெடுப்பதுமில்லை இதோ இந்தவில்லை ஒடித் தெறிந்தேன் பாதகபாதக துரியோதனா

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

வில்லையுமுறிக்கலாமா விதுரராஜனேகேளும்
புல்லியபசங்கள்செய்த பிழைபொறுக்காமலேயும்
வல்லாண்மையானதல்ல வாதுரோசில்லையிந்த
நல்லோர்கள்முன்பொடித்து நான்தபம்போரேனென்றாய்.

வசனம்.

கேளுங் காணும் விதுர ராஜனே சிறியோர்கள் செய்த பிழை யை பெரியோர்கள் பொறுக்க வேண்டும் அதை விட்டு துரியோதன ன் பரிகாசமாக சொன்ன வார்த்தைக்காக உம்முடைய வில்லை முறி த்து விட்டு தபசுக்குபோறே னென்று சொல்லலாமோ விதுரராஜனே.

சகுனி சொல் விருத்தம்.

ஆசையில்மிகுந்தயெந்தன் அன்புள்ளமருமகனேகேளாய்
காசிக்கும்உதவிலாத காளைகள்ஐவருக்காய்
நேசமாய்தூதுவந்த நெடியோனைகூட்டிவந்து
விசேஷசபையில்செய்த வேடிக்கையறிந்திட்டீரா.

வசனம்.

கேளும் ஆசைமருமகனான துரியோதனமகாராஜனே காசிவிஷ யத்துக்கும் உதவியில்லாத பாண்டவர்க்கு தூதுவந்தவனுக்காகவெ ரிப்பனித்து அவமரியாதையோடும் அழைத்து வந்தது மல்லாமல் தன்னைவில்லை முறித்த வேஷத்தைப் பார்த்தீர்களா மருமகனே.

விதுரன் சொல் விருத்தம்.

தகைமையில்லாமல்பேசி தாரணியாளவென்னி
அகங்கொண்டதுரியாநீயும் அரசுடன்ஆண்மைகெட்டு
சகங்கெட்டுசகுனியாலே செல்வமுமழியப்போறாய்
பகைவைத்துபேசியேநான் பாரடாதபசுக்குபோறேன்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

விதுரரும்சபையைவிட்டு வேகமாய்போனபோது
மதுசூதனன்மெழுக்கும் மன்னர்களனைவர்பார்த்து
பொதுவாகபாண்டவர்க்காய் புகழ்பொருந்தவந்தேன்
நீதியதாஅவர்கள்நாட்டை தருகுவாய் தருகுவாயே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு அடதாளம்.

தருகுவாய்நாட்டை ஐவர்களுக்காய்
தான்வந்துகேட்டேன் துரியோதனா
நான்வந்து கேட்டேன்.

மகராஜபாலமே மகாப்புரபுவே
நான்வந்து கேட்டேன். (தருகு)

குருகுலாபவரிட தாயாதிபசுத்தை
மருவிலாமலேயிருந்தால் மகிழ்வியாய்யிருக்கலாம். (தருகு)

மூர்த்தியவர்க்குசொன்ன மொழிதப்பாமல்படிக்கு
சக்தேகமலைவயாமல் சகலருமரியவே. (தருகு)

பெக்கத்தவரிடாமல் பெரியோர்கள்முன்பாக
பக்ஷிகையால்பரித்த பாதிரைடைவர்க்கு. (தருகு)

பேகம்பீஷ்மாச்சாரி துரோணாச்சாரிமுன்பாக
விசங்கையேந்திரேன் வேரொன்றும்சொல்லாமல். (தருகு)

தம்பித்தமையாக சதூராகவாழ்குவார்
அம்பருமூனிமெச்சி கம்பீர்யம்கொள்வார்கள். (தருகு)

சக்ரகுலத்தரசர் சரியானவரென்று
மெச்சுஅரசர்களும் மூர்த்திதிசெய்வார்கள். (தருகு)

தாரணிபுகழ்கின்ற தலங்கைகசில்லாமும்
தர்பார்கந்தரிலர் தானரியவேயிப்போ. (தருகு)

சகுனி சொல் விருத்தம்.

கெஞ்சியேயிடையகிக்கு கேழ்க்கவேவந்தான்றுட்டை
அஞ்சியேயவனுக்காக அரிப்பதர்க்கிடங்கொடாதே
பஞ்சையாய்போனவர்க்கு பாரேதுசகந்தானேது
சஞ்சலமாகப்பேசி சபையைவிட் டோட்டுவாயே

வசனம்.

கேளும் ஆசைமருமகரான துரியோதன மகாராஜனே இந்த இடையன். மெள்ளத் தலையைத் தடவவந்தான் அவனுக்கு அஞ்சியிடங்கொடுக்கப் போகாய் பத்திரம் பத்திரம் மருமகனே.

துரியோதனனுக்கும் கிருஷ்ணருக்கும்

தர்க்கம் அடதாளம்.

பாண்டவர்களுக்காக பரிந்துவாசியாயமுன்போ
ஆண்டுபெறுமென்றுசொன்னது அவர்க்குகாடேவீடாச்சுது
அப்பார்விட்டுயிப்பார்வை தப்பாதுமேப்போதேயோ. (பாண்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

போபோவென்றுசொல்லியேபூமிதனையாண்டிருந்தால்
தாபமாகிபாண்டவர்கள் தாலேயைமறப்பினோர்கள்
தாரும்அவர்வகுப்பதி தேரும்ககல்வாகும்காணும். (போ)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

கள்ளத்தனம்பேசியிங்கே மெள்ளத்தொடவந்தாயே
வெள்ளையும்பியனை துள்ளம்வாயில்லேயோ
வேதேவைக்கன்றுதோ அவர் வசிதாவந்ததேதேதோயினி. (போ)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

சூதாகவேவந்தேனென்று வாதாகவேபேசுகிறாய்
தாதாவாயிருந்தாலும் காதகமேபேசிவிட்டால்
கண்டவர்கள்அண்டரென்று மண்டியேவெகுண்டிடுவார். (போ)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

அச்சமதுவையாமலே கலப்பாகப்பேசுகிறாய்
இச்சபையைவிட்டியிப்போ தகூணம்கடந்துவிடும்
இங்கேநின்றால்பங்கம்வரும்தங்காதேநீசொல்லாதேபோ. (அச்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

தங்கரிதரியென்றுசொல்லி பொங்குமுடன்பேசுறாயே
மங்களகாமாயிறு திங்கள்குலதுங்கவனே
சீரியெதிர்வாரியைப்போல் தாறுமாறாய்பேசுகிறாய். (தங்)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

மூர்த்தியேவிதுரன்வீட்டில் தாய்கின்றுவந்தபோதே
தொத்திரவுசெய்துவைப்பேன் சொந்தமென்றுவெண்ணிவிட்டேன்
சோதிபெரும்ஆதிசிவ தேவியக்கூரினேனுங்கு (மூர்த்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

ஆதிபெரும்சோதிசிவ நாதரியச்சொன்னதை
மேதினியறியுமிந்த மூத்தவர்கள்காணிலார்
மூர்ப்பகையைவிட்டுயெந்தன்சொற்படியேகேளுமன்று. (ஆதி)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

நாட்டினைக்கேழ்க்கவந்த நடத்தையைபார்த்தாலிங்கே
தோட்டக்ககப்பிணைசம்மா தொந்தரவுதன்னோடிவந்தாய்
காட்டிலேநிரிந்துகந்த மூலத்தைதின்டவர்க்கு
பாட்டையேபிதாரென்று பங்காககாட்டவந்தாய். (கா)

வசனம்.

கேளும் காணும் ஒப்பிருஷ்ணபகவானே நீர்நாட்டைக் கேழ்க்க வந்ததைப் பார்த்தால் பிறக்கடை மீனையை பரிக்க வந்தவர்போல் காணுது காட்டில் திரிந்தவர்க்கு மாட்டைக்காட்ட வந்தவர்போல் காணுது நடவும் காணும் கடகிருஷ்ண மூர்த்தியே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

மன்னவர்களுக்கெல்லாம் மன்னனுகியேநீயும்
வாழ்ந்துஞ்செங்கோல்செலுத்தி வாதுகள்பேசுராய். (மன்)
சொன்னவார்த்தையைமறந்தான் சுயோதனனென்பார்கள்
தன்னையனுசரித்து தாரும்மவர்களுநாட்டை. (மன்)
காடுசென்றுரெண்டு வனிசாய்புசித்தாரென்றும்
நாடுநீயுந்தா ஞாயமில்லேபோவென்றும். (மன்)
அரக்குமாளிகைகட்டி அதிலென்னசுகங்கண்டாய்
கருத்தவிஷத்தையூட்டி கனவகொட்டிப்பார்த்தாய். (மன்)
இரணியன்ராவணன் யிடிம்பன்பக்காசூரன்
தருணமரியாமலே தான்கெட்டதறியாயோ. (மன்)
பாண்டவர்கள்சிறிய பசங்களென்றெண்ணுதே
காண்டாவனமழித்த காளையைபழியாதே. (மன்)
பாஞ்சாலனசபையின்முன் பார்த்தாயேபவங்கையை
காஞ்சிரத்தைப்புசித்தால் கடைத்தேறமாட்டாயே. (மன்)
அரவசயனமென்னு மெய்ஞ்ஞானதலங்களாழ்
பரமாத்மன்கத்தியென் பாதமரியச்சொன்னேன். (மன்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

நல்லதுசுயோதனுவுன் னியாயமேநியாயம்கண்டாய்
வல்லாண்மைபேசிநுவர் வார்த்தகள்தானும்சொல்லி
எல்லாம்நீகைக்கொண்டாக்கால் யேர்க்குமேழுதியுனக்கு
பொல்லாப்புக்கிடமுண்டாகும் பொருந்தாதுமப்படிவேண்டாம்.

வசனம்.

கேளுங்காணும் துரியோதனமகாராஜனே நல்லவார்த்தை சொன்னாய் சொன்னபடி நாட்டைக் கொடுத்தால் சுகமாய் வாழ்கிடம் இல்லாவிட்டால் வீணாயபகை நேரிடுங்காணும் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியோதனனுக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும்

தர்க்கம் - தரு - அடதாளம்.

பாண்டவர்க்காகநீ தூதுயிங்கே
பரிந்துவந்தது தகாது.
ஆண்பெருகின்றதுமே | வாகியேவிட்டது
அவர்க்குயிங்கேவர | ஞாயமுமிட்டாது. (பாண்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

வந்ததிருசென்னகோபம் | உன்மனதுக்கு
வந்ததென்னமானம் | தாபம்
சந்திரகுலத்தோர்க்கு | முந்தியுரைத்தபடி
தந்தநாட்டைக்கேழ்க்க | பெந்தனையனுப்பினர். (வந்த)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

ஓட்டிவிட்டேசொன்னான் | கண்டுவிரவிப்போது
உடம்பெற்றுவந்தாரோ | நாட்டினில்
காட்டிபுலிக்குஆட்டை | நாட்டைக்கேழ்க்கவந்தாய்
மோட்சிபூமிக்குமிக | கூட்டபயப்படாது. (பாண்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

சிங்காரனுவு | நீயிப்போதே-அது
செப்பியவார்த்தை | தப்பாதே
பங்கமாறுன்பேசி | பார்மன்னர்முன்விசி
வங்கணவைத்தயேநீ | வல்லடிவழக்கேன்கிசி. (வந்த)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

வாருங்வாருமென்று | பேசிவெகு
வலக்கமுடனே | கைவீசி
கோரும்படிக்குனை | கூடவும்மாட்டாது
குருடனுக்குப்போட்ட | பொருந்துமசப்படாது. (பாண்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

போட்டப்பொருள்வருமென்று | மன்னு-உமை
கேட்டுவரும்படி | சொன்னார்
கூட்டமாய்கூடியே | நாட்டினையாண்டிட்டால்
வேட்டகத்தோர்மிக | நாட்டங்கொண்டிடுவார்கள். (வந்த)

துரியோதனன் சொல்-தரு.

பஞ்சதந்திரவார்க்கைதப்பேசி இங்கே
கெஞ்சுமாய்மெள்ளவே இச்சீ
அஞ்சுபேர்களுக்கும் அளிக்கவிட்டேன்காட்டை
சஞ்சரிக்கையிலே சாமுண்டிபேள்வந்தார். (பாண்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு.

வணங்காதமுடி பெற்றதீரா வெந்தன்
வார்த்தைதன்னைகே செம்பீர
விணங்காதமாட்டி யெழில்சபைதன்னிலே
வேந்தனேனென்னிட மாந்தளிர்கரங்களோ. (வந்த)

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்.

சூது தான்போனவர்க்கு உலகேதுமவர்தானேது
தேடியப்பொருளுக்கேது சோறுங்குடிசையேது
மூடியகாடுசென் றுமுன்னான்குஷ்டர்ண்டாக்க
பாடியேநால்படிக்குப்பாரசக்கடவுங்காதும்

வசனம்.

கேளுங் காணும் ஓய் கிருஷ்ணபகவானே காட்டுக்கோடி பிழைத்தவர்கள் நாட்டுக்குவர நாயமுண்டோ மேலும் பிறின் மூன் அவருடைம் ஆனபடியால் நால்படிக்கு பாராய் விட்டது கடவுங்காணும் நடவும்போய் மாமா.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-தரு ரூபகம்.

வந்துபோகவா சும்மாவந்துபோகவா
சுயோதனா வந்துபோகவா.

வந்தவர்களிங்கே வரக்கூடாதா
வையகமவரானா மனதாதாளாதா
முந்திசொன்னமுறை மொழிகேளாதா
மூர்க்கம்வந்துபேச மனதேதாறாதா. (முடுகு)
ஐவரைக்காட்டி லனுப்பும்போது
அரிந்தபீஷ்மர் அருகிலிருக்க. (வந்து)
செய்யவுமுரை பேசலாமா
செறுந்தவனைமனம் கோகச்செய்யலாமா. (வந்து)
போனவர்களிங்கே வரக்கூடாதென்றும்
பெரியோர்கள்முன்னே சொன்னச்சொல்யேதென்றும். (வந்து)

கானகத்திலேபோய் யிருந்தவரிவரென்றும்
காரியமிரிய காரரென்றும்சொன்னால். (வந்து)
பொங்கியேவருகின்ற பேசினயது
பூமிக்குயெர்க்குமோ வெங்கள். (வந்து)
மங்கைபங்காளன் சுந்தரீஸ்வரவர்
மனதுக்கேர்க்குமோ சொல். (வந்து)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் விருத்தம்.

சொல்லியபடிக்குநாட்டை சுருவிமாயிந்தால்போதும்
அல்லது அவர்களுக்கு ஐந்துஊர்கொடுக்கப்போறும்
இல்லாமல்போனலைந்து யிடமதுவிடவேசெய்யும்
வல்லவாயோசித்தெந்தன் வார்த்தையின்படிசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுங் காணும் துரியோதன மகாராஜனே சொன்னபடிக்கு அவருடைய நாட்டைக் கொடாதபக்ஷத்தில் ஐந்து ஊராவது ஐந்து மனையாவது கொடுத்தால் நன்றாயிருக்கும் யோசித்துச் சொல்லுங்காணும் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியோதனமகாராஜன் சொல்-வசனம்.

சரி சரி பளபளா நன்றாய்ச் சொன்னாய் நன்றாய்ச்சொன்னாய் அந்த பாண்டவர்களுக்கு இந்த பூமியிலே ஊசிமுனையிடம் கொடுக்கமாட்டேன் நடவுங்காணும் நட.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

சயதாயிருக்கபூமி யிடமதுகொடுக்கேனென்று
வாயினால்சொல்லிட்டபோட்டு வையத்தைபோண்டாக்கால்
தாயிலாப்பிள்ளைபோல தவிக்கின்றதுனர்பக்கை
காயமேசெய்யாவிட்டால் கைதட்டித்திருமனே.

துரியோதனன்சொல்-விருத்தம்.

கைதட்டிதாருமென்று கனக்கவேயெதிரில்நின்று
மெய்கெட்டபிடையாரியும் மேன்மையாயவர்களுக்காய்
வைகட்டும்திருடர்போலே வாதுசெய்புரியலாற்றாய்
மைக்கட்டிப்புருகின்ற மடையாபேசாதேபோபோ.

கிருஷ்ணபகவானுக்கும்,- துரியோதனனுக்கும்,

தர்க்கம்-தரு, அடதாளம்.

தட்டுங்கைகளையென் றுசொல்லி சட்டமுடன்பேசவந்தாய்
கட்டிநான்குடிமிகையில் கொட்டுபோர்க்கவந்தாயே-நீ (தட்டு)

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-தரு.

தொட்டுப்பார்க்கலாமென்று ஒட்டாரமாய்ப்பேசுகிறாய்
பட்டாபிஷேகனைவர் விட்டுவிடுவாரோசப்பா (தொட்டு)

துரியோதனன்சொல்-தரு.

ஆ! ஆ! நல்லவார்த்தைசொன்னாய் கிருபையவர்மேலே
பாகம்பெற்றுப்போவதற்கு பலவிதம்பேசாதே ஓ! ஓ! (தட்டு)

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-தரு.

ஓ-ஓ-ஆ-ஆ-வென்றுவீராங்கி வைத்துக்கொண்டுபேசுகிறாய்
மோசமாகப்பேசிவிட்டு ஏசக்ராமாகுமாயோ (தொட்டு)

துரியோதனன்சொல்-தரு.

உன்னுடையவன் முனைக்கவார்த்தை உனக்காகுமேதெரியும்
மேன்மைபாகமேதோவாரது மேன்மையும்கிடைத்ததுவோ (தட்டு)

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-தரு.

மேன்மையவர்க்கில்லையென்று மூடத்தனப்பேசுகிறாய்
காணக்கிடைத்தாவர் காரியம்விசியம்போச்சோ (தொட்டு)

துரியோதனன்சொல்-தரு.

வீரியத்தைப்பார்க்குமிங்கான் வேலைப்புயத்தலனே
மாயனைவிரித்திலை மகாதேவர்ஒப்பார்போம்போம் (தட்டு)

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-தரு.

மாமன்சூதன்பட்டகதை வீமனோகிகேட்கவியோ
தாருமங்கையைதட்டிவிட்டியா கொருமிலன்தனைநிய (தொட்டு)

ஜைமினிசொல் விருத்தம்.

மனமதாக்கினைத்தல்ல மருகனேகேளாய்நீயும்
தனதாகபேசிமேன்மை அதைநினைத்தவிபார்க்க
இனிதாகவிங்குவந்தான் விடையஞ்சொல்லக்கேட்டுமுடும்
கனிவாகவிடமுகொடுத்தால் காரியங்கெட்டுப்போமே.

வசனம்.

கேளும் அந்தமருமகனான துரியோதனமகாராஜனே இந்தவிடையன்
பொன்னை கல்லைநாடிவந்தான் அவனுக்கஞ்சி இடங்கொடுத்தால்கா
ரியங்கெட்டுப்போகும் வேண்டாம்வேண்டாம் பத்திரம் பத்திரம்ஐமி
னி தங்கசொன்னார்.

துரியோதனன் சொல் தரு ரூபகம்.

போடென்றுனைப்பேசுகிறா விடையாரிருக்கின்ற
புத்திமைபக்கொண்டானான் வெற்றிப்பெறவு
போ அப்பால்மடையா (போடென்று)
காட்டேகிரிந்தந்த கந்தமூலங்கள்தா
கண்டுபொசித்தவர்க்கு விடேமுபங்கேது
வீணாப்பேசியும் வேலையற்றுமன்றுநாம்-குருள்
வீரத்தனமாய்பேசி சூதாடிநாம்
சிறந்தவர்கள்சொல்லை வாங்கவேண்டியும். (போ)
அவ்விதைபுகிக் காசேனன்னென்னே
அரிக்குரி தெரிந்ததுக்க
கெக்கக்காயாம் பசக்கன்பேச்சைகேட்டு
கெட்டுநேருந்தி வந்தாம்
சாஸ்திரசகலயம் தெரியாமுடதர்மர்
தம்பியர்க்காக வந்ததும்-குருள்
தக்காதகமிக்காதது திக்காகும் ஒக்காதுபோ (போ)
சூதாடிஜெயிக்க தெரியாதவர்க்கு
சேவகமுண்டு பட்டதோ-இப்போ
செங்கோல்செலுத்தவும் டங்காளித்தவம்
செப்பவுமுண் டார்சுதா
தாதாவாய்காறு நிருப்பதரியாமல்
தண்டெடுத்துமவர் சண்டைசெய்வாரென்று-குருள்
சதிராகவேவெகிராகவீ பொருவாரேனென்மெனவாகவீ (போ)
அங்கதேசத்தக்கதிபனை ஆசைக்குகந்தகர்ணனை
அர்ச்சுனனைக்கொல்ல அடலைத்தனைத்த
அமுதனிக் கின்றவன்
பொங்கமாயேந்திய கதையினால்மதபீமனை
கொன்றுயிர்வாங்காமல் போவேனோ-குருள்
போறும்போதமுமதுரை தூக்கும்முடிமேன் (போ)
மையலான்துரோபதை தன்றுமேலீண்டவர்
தாறேடுபோனார்க நெளியப்போதரணி
வையகம்கைக்க தலையைக்குனிந்தாரே
வாரினைத்துசன்டை செய்யாமல்போனாரே
வையகம்போற்றும் தலங்கையில்வாழ்கின்ற

வாசன்சுந்தரேசன் தாள் நேசமுடனேற்றும்-சுருள்
வண்டணியும்தண்டுளபம் பூண்டவனே பாண்டவர்க்காய் (பேச)

அரியோதிரன்சொல்-விருத்தம்.

குருகுலந்தவர்களுக்கு கொடுமென்றநாட்டைபங்கு
மருவிலாமலேவக்தெந்தன் மகாசபைதன்னில்நின்று
கருணைகூர்பாண்டவர்க்காய் கனிவாகயிங்குவந்து
பெருமையாய்கைபேசுமென்று பேசிநாய்நடவுங்காணும்.

வசனம்.

கேளுங்காணும் ஓய்கிருஷ்ணமூர்த்தியே உன்னுடையமடையத்திவெண்ணமேல் அவ்வளவு பேசினாயே யொழிய வேறில்லை நீ அந்தபாண்டவர்க்காக இப்படியெல்லாம்பேசுவது சரியல்ல சபையைவிட்டு அப்பால் போவுங்காணும் கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

கிருஷ்ணமூர்த்தவான்சொல்-விருத்தம்.

மதிகலுழுதம்பண்ட மண்டலேஸ்வரனேகேளாய்
விதிதமாய்பாண்டவர்க்கு விளம்பியநாட்டைகேட்டால்
பகிரதப்பிரயத்னமாக பாரச்சுதென்றுசொன்னாய்
சுகிர்தமாயிதுவுமக்கு சுயோதனாசொல்லொன்றுதோ.

வசனம்.

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே அவர்களுக்குச் சொன்னபடி நாட்டைகேட்டால் பகிரதப்பிரயத்தனமாகசொல்லுவதுந்தவிர நாள் பாரச்சுதென்றுசொல்லுவதுசரியல்ல துரியோதனமகாராஜனே நீர் யோசித்துச்சொல்லுங்காணும் நான் திரும்பிவருகிறேன் துரியோதனமகாராஜனே.

பொது-வசனம்.

சுவாமியானவர் யோசனைசெய்யுமென்று விதுரராஜன் அரண்மனைக்குப்போய்விட்டார் அப்பால் சகுனியானவன் துரியோதனனுக்குயோசனைசொல்லத்தொடங்கினவிதங்காண்க.

சகுனி சொல் விருத்தம்.

கர்ணனே துரியோதனனேகேள் காரியமொன்றுசொல்வேன்
சொர்ணமண்டபத்தில்முன்பு சூதாடிஜெயித்தாற்போல
விர்மணமாக்கிக்காட்டில் செடும்தலேயோட்டிநாப்போல்
வர்மமாயாதுவாக்கும் வகைதனைக்கேளும்சொல்வேன்.

வசனம்

கேளும் அன்புக்கிசைந்த மருமக்கள் மார்களே நாம் முன்னால் செய்த சபாமண்டபத்திலே பாண்டவாளை சூதாடி ஜெயித்தாப்போல் இன்று இங்குவந்த யிடையனைக் கொல்லுவதற்கு யோசனை சொல்லுகிறேன் கேளும் துரியோதன மகாராஜனே.

சகுனி சொல் விருத்தம்.

நிலவறையொன்று நேமித்து அதிலவன்
நெடியபலசாலிகள் அநேகமாய்வைத்து
மலைபோலவல்ல ஆயுதமவர்க்கு
மட்டிலாமலே அநேகம்கைகொடுத்து
அலைகடல்தாயின்ற அப்பனைநாமும்
அன்புடனிவ்விட்டு கிருஷ்ணமழைத்து
பலபலவிதமாய் உபசாரம்பேசி
பள்ளத்தில்தள்ளியே கொல்லுவாய்.

வசனம்.

கேளும் மருமகனே நான் சொன்னபடி நிலவறை தோண்டி அதினுள்ளே நல்ல பலசாலிகள் கையில் ஆயுதங்கொடுத்து உள்ளே வைத்து மேலே ஆசனமிட்டு கிருஷ்ணனை அதின் மீதில் யேறச்செய்தால் உள்ளே விழுவான் அப்படியே கொல்லலாம் மருமகனே.

துரியோதிரன் சொல் தரு அடதாளம்.

இதுசரியோசனை மாமாசொன்னதிது
இதுசரியோசனை.

சதியில்சொல்லுபவர் பார்மிந்தயோசனை
சபையிலுள்ளவர்களே பார் சுருள்
தந்திரயந்திர ஜாலங்கற்றவர்
மந்திரவித்தை யனேகமறிந்தவர். (இதுச)

கர்ணராஜனேசொல்வேன்கேள் நமதுமாமா
கருத்தைதாகவே யேற்றுக்கொள்வேன் சுருள்
சட்டிவார்பண்ட வெட்டிவார்சொல்லால்
தட்டிவார்நிசை வெட்டிம்வெல்லுவார். (இதுச)

நில்லறைஜோடி ஒருமிலுத்திலாசவேணும்
நேசமனம்சொற்படி அகைசிறுலே சுருள்

ஓயாதம்செய்த — தாமஷைச்செய்பவர்மார்
காமுகவேவிப்போ — வீரியமாய்காமுமே. (விதார)

அர்ச்சாதனப்புலியை — வாவனைறுத்து
அருதாகவே — முடித்து கருள்
அமிக்காகிய — மிக்கானைகளில்
அமிக்தரயாபுதம் — கொடுத்துகொல்லுவோமடா. (விதார)

கபக்குழியதிராய் — வந்தவிடையனை
காமாதரத்ரியவேனும் — ஆனைதின்றுவே. கருள்
காதரமிபோது — சுந்தரிவர்பாதம்
குதித்தடிப்போமே — முடிக்கலாம். (விதார)

வசனம்.

கேளும் கர்ணமகாராஜனே நம்முடமாமா சொன்னபடி முடிக்கலாம் ஆயிடைவிதனிலே நமது தம்பியாகிய அர்ச்சாதனப் புலியை அழைப்பித்து வேலையை நடத்துவாய் கர்ணமகாராஜனே.

கர்ணமகாராஜன் சொல்-வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன் தம்பி துரியோதனமகாராஜனே.

அர்ச்சாதனன் வருகிற விருத்தம்.

தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்க்கெல்லாம் அரியனாய்விளங்குகின்றோன்
மண்ணுக்குள்வில்லெல்லாம் மகாராஜனொருவனில்லை
பண்ணுற்றும்பலை தானிலே பாரினிலிருக்குமூர்க்கன்
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த காளை அர்ச்சாதனன்வருகின்றானே.

அர்ச்சாதனன் வருகிறதரு ரூபதாளம்.

துரியனாகிய அர்ச்சாதனம்பதி
துரையும்வந்தானே அருள் — அருள்

துரைமக்களில் — முடிபெற்றவன்
சரியொத்தனல் — திடமுற்றவன். (துரிய)
கவுரவாதிகள்யாவர்க்கும் — ஒருகண்ணெப்பிறந்தவன்
காம்பீர்யமாகியசுயோதனனது — கருத்திற்கிசைந்தவன்
நாவலர்மெச்சிடும் — சண்டப்பிரசண்டன்
நான்குதிசையோர்க்கும் — மிண்டாமிண்டன் அருள்
நயவஞ்சகன் — கெடுசெய்பவன்
தயவற்றவன் — சதியுற்றவன். (துரிய)

காலன்யமனுக்கு — மந்தாதிரன்
கவிப்பிரசண்டப்பிரசண்ட — உதாரன்
வேலும்வாளும்வில்லும் — தாங்கியசூரன்
வேந்தர்கள்யாவர்க்கும் — வீராதிவீரன்-அருள்

விடநாகம்போல் — மனமுள்ளவன்
படபாவியில் — துடிபெற்றவன் (துரிய)

தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்க்கு — கொடியோன்
சேசமன்பத்தாரு — சாதுர்க்குமீரன்
பண்ணோர்கள்வாழ்த்து — பராக்ரமமாரன்
பாரினிலுற்றவர் — மெச்சமுதாரன்-அருள்

பராமரிய — அரன்சந்தரிவன்
வரம்பெற்றவன் — காமுற்றவன் (துரிய)

அர்ச்சாதனன்சொல்-வசனம்.

சரணம்-சரணம்-அண்ணாவே அடியேனையழைத்தகாரியம் இன்னதென்று சொல்லுவாய் அண்ணாவே.

துரியோதனன்சொல்-வசனம்.

ஆனால்சொல்லுகிறேன்கேளும அர்ச்சாதனா.

துரியோதிரன் சொல்தரு அடதாளம்.

சொல்லுகிறேன்கேளுமெந்தன் — சொற்கிசைந்ததம்பியரே
மல்லுசெய்யவந்தயிங்கு — மடையனையாம்கொல்வதற்கு (சொல்)

நிலவரைமுடித்தலைவத்து — நிகரில்லாமல்லரைவைத்து
பலபலஆயுதம்தந்து — பள்ளத்திலழுத்தும்படி (சொல்)

குஸ்த்திரமதாகவொரு — தேற்றியநாயசிம்மாசனம்
பார்த்தவர்கள்மெச்சும்மை — கீர்த்தியைக்கொண்டுமேபடி (சொல்)

எரிகால்நிலவரை — பிடித்தவிழசெய்யவேணும்
கோவினைப்படிக்கிறவன் — குலைந்தாயருக்கவேணும் (சொல்)

மாமாசொன்னதேப்படி — சாமகம்செய்யாபலேசி
எமாற்றியிடையன்வந்த — சாமர்த்தியமாயவேணும் (சொல்)

சத்தியுடன்கூடிருக்கும் — சங்கராசாம்சந்தரிசர்
சித்தியவோபோற்றிசெய்து — பத்தியுடனிப்பொழுதே (சொல்)

வசனம்.

கேளும் தம்பி துர்ச்சாதனப் புலியே இப்போது நம்முடைய சொ ல்படிக்கு ஒரு பிடித்திலே கிலவரை வெல்லும் காரியம்செய்து ன் நிருபன் சல்லபைசாலிகள் காளியிலே அதுர ப்பொருத்து டன்வோமனை த்து மேலே அந்த விடையனை உட்கார வைத்தால் உள்ளே விழுவான் அவனை அப்படியே கொல்லலாம் ஆசையால் ஒரு நொடியில் முடித்து வையும் தம்பி துர்ச்சாதனா.

துற்சாதனன் சொல் விருத்தம்.

மன்னவன் சொற்படிக்கு மகிழ்ந்துபாசெய்வதற்கு
நாமசங்கினிலே நன்றோ தயாநிதியன் ஜோனைப்
ஏமாற்றி குழியில் தள்ளி இப்பவே கொல்வதற்கு
கேட்டபடியே நானும் கின்னனைதேடிப் போனேன்.

வசனம்.

கேளும் எனது அண்ணனே மகாராஜனுடைய வார்த்தைப்படி ஒரு பிடித்தில் கிலவரை செய்து முடிக்குமேன் பாரும் எனது அண் ணனே.

துற்சாதனன் சொல் விருத்தம்.

சொல்லுமிர் வசதிக்கு முன்னே ஜெகமதுபுகழுமிப்போ
வல்லவர் காரியங்கள் தன்னை வாருடன் செய்து வைத்தேன்
மல்லுக்கு வாக்கு அந்த மடையனை விட்ட னத்தில்
கல்லதோர் வார்த்தை சொல்லி நம்மிடம் வரச்செய்வாயே.

வசனம்.

ஆ ஆ வாரும் அண்ணனே தாங்கள் சொல்லியபடி கிலவரை முடித் துவைத்தேன் அந்த இடையனை நயமாய்ப்பேசி வரவழையும் அண்ணனே.

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்.

இங்கிருந்தே ... போன இடையன் பாண்டவர்கள்
பொங்கமாய் அழைத்தேனென்று போய் தனிவிதுரன் வீட்டில்
தங்கியிருப்போன் தன்னை தக்ஷணம் சபைக்கு
மங்களகரமாய்ப்பேசி மடையனை அழைத்து வாரீர்.

வசனம்.

ஆ ஆ வாரும்கள் சேர்வைக்காரரே இங்கு வந்துபோன இடை யன் விதுரன் வீட்டிற்குப் போயிருக்கிறான் அவனை நான் அழைத்தே னென்று சீக்கிரமாய் அழைத்து வாருங்கள் சேர்வைக்காரரே.

சேர்வைக்காரர் சொல் வசனம்.

இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

துரியோதனன் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குச் சொல் வசனம்.

வாரும் வாரும் மாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே வாரும் வாரும்.

துரியோதனன் சொல் விருத்தம்.

உத்தமமான நல்ல உயர் சிம்மாசனமீதேறி அமர்ந்து
பத்மம் வைத்தடியன் மீதில் பாங்குடன் விற்றிருப்பாய்
சுகந்தியாய் சொன்னேனொரு சுத்தினில் விரைக்க வேண்டாம்
அங்கு அப்பேர்ப்பட்ட ஆசனம்போய் அமராய்.

வசனம்.

கேளும் மாமா கிருஷ்ணமூர்த்தி உமக்கு மரியாதை செய்யவில்லை யென்று மனவருத்தமாய்ப் போய்விட்டீர் ஆகையால் இதோ ஒரு அவசி காரமான சிம்மாசனம் செய்து வைத்தேன் அதின்மீதில் எழுந்தருளாயி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்.

ஆனால் அப்படியே ஏறுகிறேன் பாரும் சகோதரனே துரியோதன மகா ராஜனே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு அடசாளம்.

ஏறுகிறேன் பாருமன்னே — கோரியபடிக்கு மன்னா
வாருங்கள் நீங்கள் ஒன்றால் — சேருமவைகாரிதில் மன்னா (ஏ அ)

குசாசலைகட்டிவைத்த கெம்பீரவிஷ்ணுவைமேல்
பாதாளிக்கத்தைகண்டுத்த பார்த்துமேசாம்பிப்போனது (கரு)

அண்டகோபோற்ற உன்றாதைக்கேபர்வதையும்
அண்டர்களுமெச்சிடவே அழைப்புகிறேன்காலமிடம் (எது)

கன்றுமேய்பாண்டவர்கள் கருத்தைகிரமேவரிதைத்தாய்
என்னிலாதவியன்மாமறை ஈடேறவேசெய்தவைத்தாய்
வீதியேவெருண்டோர் விஸ்வரூபங்கொண்டவரும்
மாசிலாதவெப்பெருமான் பட்டம்கட்டாய்வைத்தாரே (கரு)

அடுபடிக்கும்தாவடுக்க கிருஷ்ணமூர்த்திகோபமதாய்
சொல்தபசய்தலங்கைவாழும் தந்திரமாபாருமென்று (எது)

பொது தரு-அட்டதாளம்.

எரிதர்பாரீர் திலவனைமீறிவி
வேரிதார்பாரீர் கோபாலகிருஷ்ணர் (எரி)

வாரியைஉண்டிடும் வாகதேவர்மைந்தரும்
கோரியதுரியன்சொல் குதாவுராயமே (எரி)

தேவர்களிதைதக்கண்டு இடிக்கிட்டுசுவாமியை
ஆவலாய்கொண்டாடி அனைவரும்பார்க்கையில் (எரி)

இலவையருகினில் நேராகப்போயின்று
கலவரங்கொண்டோர்க்கு காட்டவேணுமென்று (எரி)

எனிவொருபாதத்தை உன்னொருபாதம்விட்டு
நானைவிடியலை நமன்பாலனுப்பவேண்டி (எரி)

தலங்கைககரிலவர் தான்வைத்தமேவியே
துலங்கியசுந்தரேசர் தேவனேயிருமென்று (எரி)

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றுல் சுவாமியானவர் விஸ்வரூபங்கொண்டு இற விதங்காண்க.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிநெடுமாலவரும் கோபங்கொண்டு
அண்டமுகடதிர்ந்திடவே விஸ்வரூபங்கொண்டு
மேதினியிலுள்ளோர்கள் நடுநடுங்க
மெரித்தெரித்து இலவனாக்குள் விருந்தோர்தன்னை

வாறுடலனா வனைசெய்பாட்டோரா
மீறுகாமடக்கவீ மதியுமகெட்டதா (ஆறல்)

புத்ரமுகத்தில் ஒருகையடித்தேன்
உடன்மடமே சென்றவிடத்தும்
தத்துவமபேசியே விதுரனைக்கூட்டி
தானிங்கே வாசசொல்லும்
சத்திரிக்குதவை சுழுதலங்காவென்று
கன்னாத்தனம்பேசி வெவ்வனதிசாட்டவந்தாய்
பித்தம்பிடித்தும்மை அறிவினபெரியோரை
புறப்பட்டுமொன்முன் எதிர்ப்படச்சொல்லும் (ஆறல்)

நானையுதைபத்துக்கு குருக்ஷேத்திரம்
நான்வந்து நிற்கிறேன்காண்-அக்
வேளையில்வந்தவர் பாண்டவர்கூட்டிறல்
வேந்தர்களேசரி நான்காணமேனம்
இன்னம் தாரைசுருநிட
கப்பமைகட்டிநான் பொங்கமாய்நிற்குறேன்
வாளிவேயாக்கியே கூரொன்றேறந்தால்
வைகுரோன்முட்பவி மிச்சவேசாளிக்கு (ஆறல்)

பக்குவென்றும் பதிறோக்கோளி
சேனையைப்பார்த்து விருப்பார்களே
மெத்தப்புலாட்டியர் தொண்ணூற்றொன்பதுபேர்
வீரமி வார்களே
சத்திசாகஸ்யம் இல்லாதபேடிகள்
வெற்றிபெருவாரோ நித்தனேபாரும்
பத்தர்அதித்திடும் தலங்கையில்வாழும்
பரமன்சுந்தரேசன் உரமென்றேசுகாதிப்போ (ஆறல்)

வசனம்.

கேளுங்காணும் ஓய் கிருஷ்ணபகவானே நீர் அந்தபாண்டவர்களுக்காக என்னிடம் கையேந்தினபடியால் இதோ என் சபாமண்டபத்தின் முன்னின்று தானின்மேல்கைகட்டினேன் அவர்கள் சமர்த்தையறிவோம் வரச்சொல்லுங்காணும் கிருஷ்ணபகவானே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

சரிசரிநிறவேறுயம் சமர்த்தரோதுரியோதனகேள்
பரிகரிதேர்கள்சேனை படையுடன்வருவதற்கு

செப்பதாய்ப்பேருரைத்த கேசவப்படியேதானே
சரிபாதிராஜ்யத்துக்கு ஒருநீதத்திறம்வருவார்பாரீர்.

(வ-ம்.) கேளுங்காணும் துரியோதனமகாராஜனே இதுதான் சரி சரி நீசொன்னவார்த்தை நல்லது அப்படியே நானே உதையத்துக்கு ஆனசேனை பரிவாரங்களுடனே சமர்பூமியாகிய குருக்ஷேத்திரம்வருவார்கள் நான்போய்வருகிறேன்காணும் துரியோதனமகாராஜனே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

பீஷ்மரே துரோணாசாரி புரம்பெரும்அஸ்வத்தாமா
குந்தசுதங்களிக்கதல்ல கருணாமாம்விகர்ணரேகேள்
ஆஸ்தபாய்தர்மருக்கு அவனிடம்தூதுவந்தேதான்
தட்சணயமில்லாப்பேசி சங்கதியிருந்திடுங்கள்.

(வ-ம்.) கேளுங்கள் பீஷ்மரே துரோணாசாரியரே அஸ்வத்தாமரே விகர்ணரே கிருபாசாரியரே எல்லோருக்கும் ஒருகண்ணாய் விளங்கிய பாண்டவாளுக்காக நான் தூதுவந்தேன் என்னைபேசின நிந்தையெல்லாம் அறிந்திடுங்கள் சபையோர்களே.

பீஷ்மர்சொல் விருத்தம்.

நானேயே தெரியப்போறேன் நடத்தியவாறுதன்னை
காளையர்க்கனன் கையாலே கண்டதுண்டங்களாகி
மூளையும்சிதறப்போருர் முழுதிதுமவரேயாள
வேளையும்வந்ததிப்போ வேறொன்றும்நினைக்கவேண்டாம்.

பீஷ்மர்சொல் தரு, ஆதிதாளம்.

பொருளும்பொருந்தேனா பாண்டவர்க்குரிப்போ
வருமாதகம்தேவா

வருமையிகுல்வெகிந்து — வாடிமனவெரிந்த
பொருமைவீறுப்பேசுமா — பேதையர்கண்ணீர்விடுமா (பொ)
அழிவுசெய்யநினைந்தான் — அகத்தானவனேகெட்டான்
பக்ஷபாதமேயோசித்து — பாரமலேபாதகத்தான் (பொ)
சகுனியுடையிரையிலே — சகலருமழியப்போறார்
பிருஷிக்குலேக்தானே — போதிவழியப்போறான் (பொ)
உடைஅருளிருக்க — ஒருகுரவாரது
பரமன்அந்தரேசர் — சதாரியசொன்னேன் (பொ)

வசனம்.

கேளும்சுவாமி கிருஷ்ணபகவானே பாண்டவர்க்கு ஒருகுறைவும் வராமற்றுட்டாதக்க தாங்கள்மனதிலே ஆயாசப்படாமல் போய்வாரும் சுவாமி கர்த்தனே.

பொது வசனம்.

சுவாமியானவர் சபையைவிட்டு வரும்போது அஸ்வத்தாமனை அழைத்துவந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

பார்த்திரா அஸ்வத்தாமா பருதியின்ஜோதிக்கன்னை
சேர்த்தியாய்மேகம்கட்டும் சேர்மையிதன்னைசொல்லும்
சித்திரோபாருமென்று சிறுவிரல்மோதிரத்தை
சுற்றிசைபுகழுதாய் வழுகவேயிட்டிட்டாரே.

வசனம்.

கேளுங்காணும் அஸ்வத்தாமரே இதுயென்னகாணும் இன்றைய தினம் பிறிதினையச்சுற்றிலும் விசித்திரமான மேகங்கட்டியிருக்கிறதென்று ஆகாயத்தைக்காட்டி கணையாழியைகழட்டி பூமியிலேவைத்துவிட்டார் அதைக்கண்டு அஸ்வத்தாமர் குனிந்தெடுத்து சுவாமிகையிலேவைத்தார் அதைக்கண்டு சகுனியானவன் துரியோதனனுக்குச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சகுனி சொல் விருத்தம்

பாண்டவர்க்காகதூது பரிந்துவந்தவன்பின்னாலே
தாண்டிக்கோலாகலேதான் துருசாகஅவனோடே
ஆண்டவாபாரும்பாரும் அஸ்வத்தாமருமவர்க்கு
நீண்டியேபூமிதொட்டு செய்திட்டான் பிரமாணம்பாராய்.

வசனம்.

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே இவ்விடம் வந்த அந்தயிடையன் பின்னாலே இங்கிருந்த அஸ்வத்தாமர் யெழுந்து போய் அவனுக்காக நடக்கும் யுத்தத்தில் நான் கெடுதிசெய்கிறதில்லை யென்று ஆகாயத்தைக் காட்டி பூமியைத்தொட்டு பிரமாணம் செய்தான் பாரும் பாரும் வென்மருகனே.

துரியோதிரன் சொல் விருத்தம்.

என்னிடஉப்பையுண்டு யெனக்குரெண்டகமாக
இன்னமேபடுத்தவேண்டி செழுஞ்சபைதன்னைவிட்டு
கன்னல்வில்லிதன்செய்த காரியம்போலேநீயும்
அன்னவா அஸ்வத்தாமா அவனுக்குபிரமாணம்செய்தாய்.

வசனம்.

கேளும் அஸ்வத்தாமரே யென்னுடைய உடன்பாடின்றி யெனக்கு விரோதம் செய்து வந்தவன் யின்றுமுதல் யான் பாரதயுத்தத்திலே உங்கள்பேரில் கையெடுக்கிறதில்லை யென்று பிரமாணம் செய்தாயல்லவா போதும் போதும் சபை விட்டு கடவுங்காணும் நட.

அஸ்வத்தாமர் சொல் விருத்தம்

குடிகெடன் சகுனியாலே குலமதாய்பழிவதற்கு
முடிவானபடியினாலே முன்பிறந்த அனர்த்தகாலம்
கெடுமதியாலேயென்னை கோபத்தகேள்வி கேட்டாய்
படிபாவி துரியோதனன் பாடாதவயேபோரேன்

வசனம்.

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே இக்குலத்துக்கு எமகாதகனாக சகுனியாலே யாவற்றும் மடிந்து போவதற்கு காலமான படியால் யென்னை அவமதித்து பேசினாய் நானுங்கள் முகத்திலே முழியேன் இதோ நான் தபசுக்கு போகுறேன் துரியோதன மகாராஜனே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி குந்திதேவியிடம் வருகிற

தரு - ஆதிதாளம்.

தந்திரஜாலஞ்செய்திடும் சுந்திரகோபால்கிருஷ்ணர்
குந்தியிடம்வருகிறார் கோபாலகிருஷ்ணர். (தந்தி)
தொந்தியுங்குலுங்கமார்பில் சந்திரஆரம்துலங்க
அந்தரர்அதித்தோங்க வந்தரேஜவர்கள்பொங்க. (தந்தி)
அஷ்டடர்களோலேருக்க தோன்றியதோர்மூலைதார்
இஷ்டமவைத்தவனைக்காக்க யென்னளியுந்தலோகரட்சியர் (தந்)
சாஸ்த்திரமரிந்தருணை சகாதேவர்க்குசொன்னபடி
ஆசியாகபூபிகளை ஆளவைக்கயென்னபடி. (தந்தி)
தாய்மோசங்கள்செய்ய துரியனேயோருக்க
நாதனும்சுத்தரேஸரிப்போ நடத்தவேணும்சொற்படிக்கே (தந்தி)

பொது-வசனம்.

சுவாமியானவர் குந்தியிடம்வரும்போது குந்தியம்மாளானவள் வருகிறவிதங்காண்க.

குந்திதேவிசொல் விருத்தம்

மதிகுலம்தனிதுதித்த மகிபாசம்பாண்டுராஜன்
பதியாகவந்துதித்த பாவனையாய்குந்திதேவி
அதிபதியளித்தசெல்வி அரிவையாம்குந்திதேவி
துதிபெரும்சபையைநாடி தோகையும்வருகின்றனே,

குந்திதேவிவருகிற தரு-ஆதிதாளம்

ஐவர்களையளித்த அன்னைகுந்தமாதேவி
ஆவலுடன்வருகிறாள் சபையைநாடி
பாவையிதோவாறாள் (ஐவர்)
வையகத்தைரக்ஷித்த வாரணத்தைகாத்திட்ட
ஐயன்போனகதையை அன்பாயகேட்டிட (ஐவர்)
குருகுலம்தழைத்திட குந்திபேர்கெளித்திட
மருவிலாபாண்டுராஜன் மருகாய்பிடித்திட (ஐவர்)
அய்ந்துமந்திரமுற்ற அழகுள்ள குணசாலி
மைந்தன்கர்ணனைப்பெற்ற மகிழ்பெரும்புத்திசாலி (ஐவர்)
என்மகள்யிடர்தீர்க்க யெழுந்தருளியதேவா
சேயிழைதனிக்காரும் தேவனேகந்தசோ (ஐவர்)

வசனம்.

வாரும்வாரும் எங்களண்புக்கிசைந்த மருமகனே அஸ்தினாபுரிக்குபோன சங்கதியென்னசொல்லும் மருமகனே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-விருத்தம்.

ஆசையென்மாமிகேளாய் அன்புடனுரைப்பேனிப்போ
பாசமோடிம்மைநாடி பரிந்துவந்திட்டசேதி
நேசமாய்ஐவருக்காய் நெடுந்தூதுபோனிடத்தில்
வீசியேகட்டதேதி விளம்புவேன்கேளும்மாமி.

(வ-ம்) கேளும் என்மாமி அந்தபாண்டவர்களுக்காக துரியோதனனிடம்தூதுபோய் அவர்களுக்குமுன் சொல்லியநாட்டைக்கேட்டால் கொடேனென்றான் ஆகையால் சண்டைக்கு கைகட்டிவந்தேன் உன்னால் ஒருவேலையாகவேணும்மாமி.

குந்திதேவிசொல்-விருத்தம்.

என்னாலேயாகும்வேலை யியம்பினுமதையிஷ்டம்
சொன்னப்போல்யானுஞ்செய்வேன் சுந்தரலோகரட்சியா
பன்னகசயனுமெந்தன் பாலரும்பூபியாள
கண்ணாலேபார்க்கச்செய்யும் கரியமால்மருகனேநீர்.

(வ-ம்) கேளும் என்னுசைமருமகனே என்னால் ஆகவேண்டியவேலையென்னமோசொல்லும் மருகனே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல்-வசனம்.

ஆனால் அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளும்மாமி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்-விருத்தம்.

உமாதமகன் கர்ணனிடம் முன்புபோய்
ஒருகணையே அர்ச்சுனன்மேல் மருகணைக்கு
இடமதனையாமல்வரம் வாங்கவேண்டி.
எழிலான மாமியரே அதற்காய்வந்தேன்
சமர்செய்தான் அர்ச்சுனன் முன் காண்டாவனத்தில்
சப்தமது செய்தாலும் விடமாட்டாது
தவசிலன் கர்ணனிடம் இப்பவேபோய்
தனித்தொருவர் தெரியாமல் அவனிடத்தில்
அம்மா சரியப்பிரமாணம் வாங்கிவந்தால்
ஆரும் என்னுமர்ச்சுனனை மீட்கச்செய்வேன்
சுக்ரமாகவே ஒருவருஞ் சொல்லாமல்போய்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சொல்லிப்பின்பு
கமன் நாராயணமூர்த்தி இன்னும்வேண
நடக்கவேண்டிய கதையைச்சொல்லிப்போட்டு
உபலாவியம்தனிலிருக்கும் பாண்டவர்க்குமுன்னே
உரைக்கின்றார் போனகதை உரைக்கின்றாரே.

வசனம்.

கேளும் மாமி நீர் வயதாயிருக்கையில் சூரியன் அருளிய மந்திரத்தை உச்சரித்தபோது ஒரு குழந்தை கிடைத்தது அல்லவா அதை ஒருபெட்டியில்வைத்து கங்கையிலேவிட்டவன் அன்றுமுதல் இன்றையபரியந்தம் துரியோதனன் சம்பத்திலேயிருக்கிறான் அவன்தான் உமது மூத்தகுமாரன் கர்ணனென்பவன் அவன் அர்ச்சுனனைக்கொல்வதற்கு காண்டாவனத்தகனகாலத்திலே தப்பிப்போன அரவம் அவனிடம்போயிருக்கின்றது அதுவோ அர்ச்சுனனைவிடமாட்டாது ஆகையால் நீர் கர்ணனிடம்போய் ஒருதரத்துக்குமேல் மருகணைவிடாமல் வரம்வாங்கிவந்தால்தான் முடியும் அர்ச்சுனன்பிழைப்பான் என்பேரில் பழிசொல்லவேண்டாம் நீர்போய்வாரும் மாமி.

குந்திதேவி கர்ணனிடம் வருகிறதரு-ஆதிதாளம்.

சுந்தரமாகிய குந்தமாதேவியும்
சுதன்தனைக் தேடிவாராள்
முந்தியவதரித்த மைந்தனைக்கண்டிதான்
சிந்தையுரிமை வந்ததே அரிகரி (சுந்த)

பேழையில்வைத்தயென் புதல்வனிவன்தானென்று
ஆழிதரித்தயென் ஐயனுரைத்தானின்று (சுந்த)
அஸ்தினாபுரிதேடி அன்புடனே ஆவாடி
சேஷ்டபுத்திரனுக்கு சேதிசொல்லவேகாடி (சுந்த
நருமலரணிந்திடும் நாதர்சுந்தரரே
வருணமயைநீக்குவீர் வந்துவெங்களைக்காப்பீர் (சுந்த)

பொது வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் குந்திதேவி கர்ணனுடைய அரண்மனைக்குவரும்போது கர்ணன் எதிர்கொண்டு குந்தியம்மாளை வணங்கும்போது குந்தியம்மன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

குந்தியம்மன்சொல் விருத்தம்.

என்வயத்தினிலுதித்த எழில்பெருமகனே கேளாய்
உன்னைநான்பிரிந்துயிப்போ உயிர்கொண்டிவாழலாச்சே
இன்னபோதுதித்தயென்தன் செல்வமேயுனைப்பிரிந்து
அன்னியமாக்கியுன்னை அரும்பாவியானேனே.

வசனம்.

கேளும் என்செல்வமே உன்னைநான்சிறுவயதில் சூரியனுடைய மந்திரத்தில் என்னுடைய கன்னவழியாக அவதரித்தாய் அப்போது உன்னைப்பெட்டியிலேவைத்து சமுத்திரத்திலேவிட்டேன் இப்போது நீயிங்கிருப்பதறிந்துவந்தேன் மகனேயென்செல்வமே.

கர்ணன்சொல் விருத்தம்.

எனக்குநீ தாயதானால் யிப்படிகைப்பதென்ன
மனக்குறைபட்டுஐவர் மனம்வாடிநிற்பதென்ன
இனத்தைவிட்டகலநீங்கி நான்பிழிவுக்காளாவதென்ன
கனத்தயென்தாயே யந்த காரணமுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் என்னைப்பெற்ற அம்மணி தாங்கள் எனக்குத்தாயானது நிட்சயமான விபரம்தெரியச்சொல்லும் அம்மணி.

குந்திதேவிசொல்-தரு, அடதாளம்.

அரிகிலேன்மகனே யிதுவரையில்
அரிகிலேன்மகனே உன்னை (அரிகிலே)

அரிகிலேன்டந்தனே	குருகுலத்தாரென்று
சரிகிமுத்தமிடுத்து	பெருரும்பாலைக்கொடுத்து (அரிகி)
கண்டவர்கைத்திட	காலம்வந்ததேயென்னை
புண்டரீகர்வந்து	புதல்வகியன்தானென்றார் (அரிகி)
கதிரவனுதிக்க	கன்னேகர்ணனுடன்னை
எதிராளிவசம்யிருந்து	யிருக்கவைத்ததேதெய்வம் (அரிகி)
அன்னாளில்பெட்டியில்	அடக்கம்வைத்துவிட்டேனே
இன்னாளாகமிங்கே	யிருந்துநீவளர்ந்தது (அரிகி)
தேசத்தரசனுகி	ஜெயங்கொண்டுவாழ்ந்தாயே
மோசஞ்செய்திடகாலம்	மூண்டதேஅய்யய்யோ (அரிகி)
கொண்டபாண்டவர்	காதாலேயிதைக்கேட்டால்
படாகமுடியுமே	பரந்தாமகோவிந்தா (அரிகி)
எங்களைகாற்றகல்	யெழிலானதலங்கைவாழ்
மங்கைபங்காளனே	மகாதேவாசுந்தரேசா (அரிகி)

குந்திதேவிசொல் விருத்தம்.

கற்பழியாததாளில் கதிரவர்மந்திரத்தால்
அர்ப்புதமாயுதித்த அருமையென்மகனேகேளாய்
பொற்பெரும்பேழைதன்னில் பொங்கமாய்வைத்துயுன்னை
நற்பெருங்கங்கைதன்னில் நான்மூழ்கவிட்டேனப்பா.

வசனம்.

இவ்விதமாக குந்திதேவியம்மாள்சொல்ல கர்ணமகாராஜன் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

கர்ணராஜன் புலம்பல் தரு, ரூபகதாளம்.

வந்ததென்னமோ	யிந்தவிதி	
வந்ததென்னமோ	அம்மாயிது.	(வந்த)
மந்திரந்தாலென்னை	மாதாவேஈற்பித்து	
அந்தரமாயென்னை	அலைபவைத்தாயே	(வந்த)
பக்ஷமாயெனையணைத்து	பாலைக்கொடுக்கமலே	
இட்டவிதியுமாச்சதே	பிர்ம்மதேவன்	(வந்த)

27

சோதிபெரும்அமிர்தத்தைக் கடைந்தாப்போலே
தழாவிவிட்டு அவர்களுயிர் வாங்கிப்போட்டு
வேதனைகள்செய்திடவே ஆசாயமென்று
விசினார்கைளமேல் விசினரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக சுவாமியானவர் விஸ்வரூபங்கொண்டு நிலவரைக் குனிருந்த கிருஷ்ணனை அரைத்துவிட்டு அதிகநேர்ப்பமாய் நின்றபோது சபையிலே நின்ற யாவரும் பயந்து நடுங்கிட்டு நிற்கையில் திருதராட்டிரன் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

திருதராட்டிரன் சொல் விருத்தம்.

பரியாசமாகமாமா பாரளந்தவரேஉம்மேல்
அரியாதார்செய்தகுற்றம் ஆண்டவாபொருக்கவேணும்
தெரியாதசிறுவருன்னை சேஷ்டைகள்செய்துபார்த்தார்
கரிமாலேக்ஷமித்துத்தாங்கள் கடாக்ஷிக்கவேணும்சுவாமி.

பீஷ்மாச்சாரியர்சொல் தேவாரம்.

அய்யனேலோகநாட்டியா அடியர்பேல்கோபமாகி
வையலோகநாதர்முன்பாய் கைகாட்டோங்கிநின்றாய்
மெய்யனேதயவுசெய்து மேதினியில்யென்முகஞ்சிறக்க
செய்திடும்சுவாமிநாதா தேவனேபோற்றிபோற்றி.

பீஷ்மர்சொல் தரு ரூபகதாளம்.

கோபம்பொருத்திடும்தேவா சுவாமி
கோபம்பொருத்திடும் தேவா

பாபஜென்மமெடுத்து	இந்தப்படிக்குமுன்று	
கூவிஅலரிவரி	மனஸ்தாபமாகிநின்றோம்	
தயவுசெய்தருள்	புரியவேணும்	(கோ)
உந்தன்சொருபமா	மகிவதற்கு	
ஒருவர்திரமா	பெருமையேர்க்க	
சிந்தைநொந்துநாம்	கூவியழுசேரோம்	
தேவனேயெங்களை	பாலனாய்காருமே	(கோ)
அண்டமட்டும்	நீர்வளர்ந்துநின்றவா	
அரியாதார்மீதினில்	கோபங்கொண்டவா	
மூண்டர்கள்செய்த	பிழையைபொருமே	
தெரிசனம்திடுமே	கொடுத்தவாருமே	(கோப)

ஆருசட்புரா அமிழை யென் அவிசால்லும்
அதிலக்ஷாருணர்ப்போல்வாரும் யிப்போதுசுண்பாரும்
சந்தீரனைக்கேட்டும் முருகவ்சொல்மருதலீல்லாமல் (கோப)

வசனம்.

அசோ செப்படியென்றால் பிரமாச்சாரியர் சுவாமியையதிர்த மாத்திரத்தில் சுவாமியானவர் மனமிரங்கி நாம்ரிப்படிசெய்தால் காரியம்யெப்படிநடக்குமென்று யோசனைசெய்தயிற்மையில் ஐருவியானவன் அரியோதிரனுக்கு சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

ஐருவிசொல் விருத்தம்.

பேழைநீபோகேக்கவேயும் பின்வாரமிரிடையதுவக்காம்
கோவிச்சுகன்பட்டிமிரும் வேந்தனைவிற்கலாமோ.
தாறுவேகீர்படைத்த தாக்குசமெங்கேபோச்சு
நாதனை அவளையிப்போ நடத்திடச்செய்குவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்றுடையமருமகனை அரியோதனமகாராஜனே இப்போது அந்த இடையன்காட்டிய ஜாலவித்தைக்கு மனத்தளர்ந்திர்க்கலாமா உம்முடைய சவுரியபராக்கிரமமெங்கேபோச்சுது சென்னமலேக்குநீர் அவனை ஓட்டும்படி கைதட்டிகொம் மருமகனே. ச. சரி.

அரியோதனன்சொல் விருத்தம்.

சண்டைக்குதைக்கயத்தட்டி கருகுவாயென் றசொல்லி
அண்டர்கள்பேச்சைகேட்டு அருதாகவந்தாலே
அண்டருமரியுன்னை அவமானபடுத்தினைத்தேகன்
புண்டரீகனேனுனிப்போது போடுரேன்பாராய்கையை

வசனம்.

கேளுங்காணும் ஒய்கிருஷ்ணபகவானே அந்தபாண்டவர்களுக்காகவைதட்டென் றுசொன்னபடியினாலே உமக்குயிந்த அவமானமிடைத்தது அவர்கள்வந்தால் அவர் நிரமை அறிகுவேன் ஆகையால் இதோ போடுகிறேன் பாருங்காணும்கையை.

அரியோதிரன்சொல் தரு — ருபகதாளம்.

ஆறுவதைப்படிக்குரேன் பாராய்யெந்தன்
ஆசாரவாக எடுபெருவானின்மேல் (ஆறல்)

காடனைஅவனை நாணப்பிலிட்டேனே
காணுதயேன்வந்தார் பாரமில்லாமலே

அன்னியராலேயனர்க்கு அபஜியைப்பாண்டேனே
மன்னவர்க்கெல்லாம்மன்னனுயவாழ்ந்தும மனதுகுலைந்தேனே (வந்)

அப்பவர்க்குமனைக்கும்பகை அண்டிடஅமைத்ததே
அய்யயவத்தால்பார்த்திபனைக்கொல்ல பகையுமுண்டுதே (வந்த)

வாருமயென்னைபெற்றமாதாவேயெந்தன் சார்த்தையைகேளும்
கோருங்கருதேசரைப்பணிந்தபான் கொம்முடிக்கிறேன்வாரும் .()

கர்ணன்சொல் விருத்தம்.

குழந்தையாயென்னைவளர்த்து கொஞ்சிசீராட்டிடாமல்
இழந்தையேயொருவர்கையில் யிப்போதுவந்தாயே
பழையதோர்குருடனுக்கு பார்வையும்தந்தாப்போல
வழங்கினுல்சொன்னைபாலே வாருடன்பொசிப்பேனம்மா.

வசனம்.

கேளும் அம்மணி தாங்கள்யெனக்கு தாயானது நிஷ்டயமாயிருந்தால் பழையகுருடனுக்கு கண்வந்தால்யெவ்வளவு சுகம் பெறுவானோ அப்படிக்கு இப்போது தங்களுடையதிகாரணசயில்பாலபெருகி அதைபடியேன்பொசித்தால் சுகம்பெறுவேனம்மணி.

குந்தியம்மன்சொல் விருத்தம்.

பார்த்தனைப்பொருதிடவென்று பண்பாகருந்திதேவி
கோலமாய்வாழ்தில்லாங்கு குடியென்றுநிரேழைவைத்தாள்
மூலமதறிந்தகோமான் மோசங்கள்வந்ததென்று
சீலியாய்வுடிகொண்டு சிவுக்கெனகவிழ்த்திட்டாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாகருந்தியம்மாளானவள் தன்கொங்கையின்பாலேதங் கக்கிண்ணத்தில் வாங்கிபொசிபெனக் கிரேழைவைத்தாள் அதைக்கண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் மோசம்வந்ததென்று பூனையைப்போல்ரூப ம்கொண்டு ஓடிவந்து கவிழ்த்துவிட்டார் அதைக்கண்டு குந்தியம்மன் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

குந்திதேவிபுலம்பல் அடதாளம்

சந்திரசேகரா சுந்தரமீஸ்வரா மகதேவா
மைந்தன்பொசிக்கப்பால் மனமதுயில்லையோ மகதேவா
சிந்தையிலன்புகொண்டு முந்தியேவைத்ததை மகதேவா
அந்தரமாய்பூனை அனியாயம்செய்ததே மகதேவா
பாலைபொசித்திட பாக்கியமில்லையே மகதேவா
ஆறுமுண்டபெங்கனை அப்பனேயென்செய்வேன் மகதேவா
ஊட்டிவளர்த்துநாறஞ்ச ளாட்டவுமில்லையே மகதேவா
கூட்டமாகசர்ங்கள் கூடிவாழ்கவில்லையே மகதேவா
என்னதான்செய்குவேன் எப்படியாகுவேன் மகதேவா
இன்னவள்துயர்க்கை சுந்தரேசாகாரும் மகதேவா

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இவ்விதமாக தாயார் புலம்பும்போது கர்ண்ணமஹாராஜன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

கர்ணமஹாராஜன்சொல் தேவாரம்

பூனையும்வந்திப்போது நான்பொசித்திடுமிர்கந்தன்னை
தாகமதைபொசித்திடாமல் தவிர்த்திடச்செய்ததென்ன
வானமட்டோங்கிநின்ற வஸ்துவேயெந்தன்பேட்புல்
ஆனைபுரிந்தயெங்கள் ஆண்டவாயெழுதிநாயோ.

கர்ணமஹாராஜன்சொல்கரு அடதாளம்.

பூனைவந்துமோசம்செய்து பேரியவைகெடுத்ததையோ
மானைநிகமேந்தம்பிகா தேவாதியவனைசெய்வாயோ பூனை
தாணியிலெப்படிக்கு தாயரியர்பின்னோயுண்டோ
காரணமெனக்கெப்படி- கர்த்தனேநீவைத்தாயோசீ பூனை
கர்ப்பமுதியாநாளையிலே சீர்ப்பளித்தாயென்றுசொல்லி
பொற்பெரியகிண்ணமதில் பொங்கிபெருகீனைந்தபாலை பூனை
ஐவருக்குமூன்பிறந்தும் ஆருமற்றனைத்தாகி
வையகத்தோரேசயென்னை வைத்தாயேபொர்ந்தபின்னை பூனை
இப்படிக்கிருந்திடவே வெழுதிவைத்தாயோசிவனே
அப்பனேசுந்தரேசா சூரிக்கவேண்டுமையா பூனை

கர்ணமகாராஜன்சொல்-விருத்தம்

அன்னையேயென்னைபெற்ற அன்புள்ளமாதேகேளாய்
முன்னமேயென்னைபெற்ற மேன்மைசேர்பாண்டவானை
தன்னையேபிரிந்தயாலும் தாயினியாருமிவனே
என்னையேதேடிவந்த உன்னெண்ணத்தைசொல்லுவாயே.

வசனம்.

கேளும்அம்மணி நாம்பிரனப்படுவதில்லையென்றுமில்லை தாங்களென் னைதேடிவந்ததைச்சொல்லும் அம்மணி.

குந்தியம்மன்சொல் விருத்தம்

வந்தகாரணத்தைச்சொல்வேன் மேன்மைசேர்மகனேகேளாய்
உந்தன்பின்பிறந்தஅந்த உயர்குலகோமானை
அந்தஅர்ச்சுனன்மேல் தொடுக்குமோராவத்தன்னை
மிந்தியுன்கைதொடாமலொருவரம்கேழ்க்கவந்தேன்.

வசனம்.

கேளும்என் அருமைமகனே உன் தம்பி அர்ச்சுனன்மீதில்விடு ம்அரவத்தை மறுகணைதொடாமல்படிக்கு வரம்கேழ்க்கவந்தேன் அந் தப்படிக்கு எனக்கு ஒருவரம்கொடுக்கவேணுமகனே.

கர்ணன்சொல் தரு அடதாளம்

அம்மாநீகேட்டதை யிம்மாநிலமறிந்தால்
வலிபழியாதா தெரியாதா சிரியாதா - யென்தன்
ன்னையே-குறைசொன்னையே-சொன்னையே-சொன்னையே.

நாதனென்றென்னையே நம்பிருந்தோர்க்கு
நன்மொழிதப்பலாமா யிப்போதாமா செப்பலாமா - இது
ன்மையா-மொழிதன்மையா-யிது-மேன்மையா-மேன்மையா

ஆறுவொருசேதி அன்னையேசொல்குறேன்
சொந்தக்கலாமா தடுக்கலாமா விடுக்கலாமா - இப்போ
நப்போதினி-என்செய்வேன்-பையாவம்விளைகுமா-போகுமா-பேச

இப்படிக்கிவையெழுதியேவைத்தாரோ
சநபாரதும் திருமாலும் கதிரோனும் இதுவென்னமோ
ந்தன்கர்மமோ - கர்மமோ - கர்மமோ-

மாதாகேட்டவரம் மைந்தன்தராவிட்டால்
கனாகூசவியாதா மெய்யிருதா பலியாதா
மோசம்வந்ததே-மனம்நொந்ததே-நொந்ததே-நொந்ததே.

திங்கள்வீற்றிருக்கும் மங்கைபங்காளனே
தேவதேவனிவனிதா இதுவென்னதா விதிபொல்லாதா
ம்சேகரா-சந்திரசேகரா-சேகரா-சேகரா-சேகரா.

கர்ணமஹாராஜன்சொல்-விருத்தம்.

வரமதுதா அம்மா வருந்தியேயென்னைக்கேட்ட
தருமதேவதைக்கொப்பான தாயேநீஉரைப்படிக்கு
ஒருகணைதனக்குமேல்மறுகணைதொடேனம்மா
கருமலைனிந்தயிசந்தகாரியிச்சொன்னேன்.

வசனம்.

கேளும் அம்மணி தாங்களென்னை கேட்டபடிக்கு நானையுத்தத்தில் அர்ச்சுனன்மீதில் ஒருகணைக்குமேல் மறுகணை என்கையினால்வெடுக்கிறதில்லை இதோதமது கடவுளாகிய சந்திரசேகரியச்சொன்னேன் இந்தசங்கதி யாருமறியாமல் இருக்கவேண்டும் நீர்போய்வாரும் அம்மணி சரணம் சரணம்.

பொது-வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் குந்திதேவியானவள் வரம்பெற்றதை சுவாமியானவர் அறிந்துக்கொண்டு பாண்டவர்களிடம் வருகும்போது பாண்டவாள் சுவாமியைதுதிக்கிறவிதங்காண்க.

பாண்டவர்சொல் தரு

பாதம்நொந்ததோ உமது
பாதம்நொந்ததோ தேவா பாதம்நொந்ததோ
பாதம்நோகபோனதென்ன பாதகன்உன்றுசொன்னதென்ன
தாதுவேடமிட்டுச்செய்தானோ சபையில்சொன்னதைமறந்துபோனானோ
குடிகேடன்சகுனியாலவன் குலத்தைபழிக்கப்பிறந்தபாவி (நொ
கெடுதிசெய்யவுமனைந்தானோ கேளாதுகேள்வியுமகேட்டானோ
காளைகள்யென் தம்பிமார்கள் கருத்துக்கிசைந்தாரோ
பாளையம்வந்தால்பார்த்துக்கொள்வோமென்று பகடிசெய்தாரோ
பீஷ்மர்துரோணர்அஸ்வத்தாமர் பெரியோர்கள்முன்பாக
சாக்ஷிகளாகவேசொன்னவசனத்தை சற்றுமறந்தானோ (பாத)
எங்களைரக்ஷித்தபெட்டாதபொருளே இணையடிபோற்றினேன்
மங்களமாகவேயுருகவ்பாடியே மலரைச்சூடியே (தேவாபாதம்)

தருமர்சொல் விருத்தம்

எங்களுக்குரியநாட்டை யெழிலாககேட்பதற்காய்
தங்கள்பொற்பாதம்நோக தாயாதியிடமேசென்றீர்
பொங்கமாய்போனதென்ன பூமிக்காய்சொன்னதென்ன
மங்கைபங்காளாயிப்போ மகிழ்வுறசொல்லுவாயே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் சுவாமி கர்த்தனே! தாங்கள் எங்களுக்குரிதான தங்களுடைய பாதம்நோக போனவிடத்தில் துரியோதனன் தங்களுடைய மனம்நோகும்படிசெய்தானோ அல்லது உமது இஷ்டம்போலேசெய்தானோ சொல்லும்சுவாமி கர்த்தனே.

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் விருத்தம்.

போனதோர்வேலைபுகலுவன்கேளீர் பெருமைசேர்தம்மபுத்திரனே
கானகமேசமுங்கடந்தவர்தமக்கு காலணைக்கவிடமதுகொடுக்கேன்
மனமுள்ளவனேயானதுமங்கானே மன்னர்க்குவரச்சொல்லென்றான்
தினமதுகட்டுமென்றுமேயென்னை அவனிடமதைகட்டுவக்கேன்.

[illegible] வசனம்.

[illegible]த்திரமே [illegible] தராதிபனே [illegible] அவன் [illegible] நூற்றுப்பிள்ளைகளிருக்க இடம் [illegible] அவர்களுக்கே பாராமுகமிட்டது வல்லமையிருந்தால் [illegible] பெற்றுக்கொள்ளுமென்று ஆசையாற்பார்ப்போமெ ன்று [illegible] தன் காரணமூர்த்தியே.

[illegible] வசனம்.

அதனால் இனியுடையார் [illegible] காரியத்துக்குபோமெப்போம் [illegible] ன் [illegible] பாண்டவர்களுக்குப்போய்வருகிறே [illegible] சகாதேவராஜனே.

சகாதேவன் சொல்-வசனம்.

அப்படியே போய்வாருங்கள் ஸ்வாமி கர்த்தனே.

[illegible]பாத வசனம்.

அதேசெப்படியென்றால் இந்த கிருஷ்ணன்தூதுநாடகத்தை [illegible] யாதகபொய்தவன் [illegible] வயில்லியருநத்தி [illegible] [illegible] இந்நாடகத்தை பெரியோர்களுயோரா [illegible] புலவர்கள்யாவரும் இதைப்பிழையிருந்தா திருத்தி வைப்பதுமல்லாமல் அடியேனுக்கு யாவரும் ஆசீர்வாதஞ் செய்யக்கடவது.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் ஒர்பிரிவாகிய

118147 கிருஷ்ணன்தூது நாடகம்

முற்றுப்பெற்றது.